

DE ZWARTE

nr. **151**

27 april '90

f 2,25

dit nummer o.a.:

_ ANTI FASCISME DISKUSSIE

_ LINKS IN DE D.D.R.

_ INTIFADAH IN KOERDISTAN

**KAPITALISME
ZONDER
ALTERNATIEF ?**

FINANCIËLE NOODKREET !!!!!

DE VERSPREIDING VAN DE ZWARTE WERD DE AFGELOPEN JAREN OP EEN GEDECENTRALISEERDE MANIER VERZORGD: ALLE STEDEN WAREN ZELF VERANTWOORDELIJK, OOK VOOR DE ABONNEMENTSGELDEN. DAT WERKTE DUS NIET ALTIJD. OM DIE REDEN ZIJN WE VORIG JAAR GROTENDEELS OVERGEGAAN OP POSTVERZENDING EN OP HET SCHRAPPEN VAN DE VELE WANBETALERS/STERS. FINANCIËEL LOOPT HET NU OOK WEER BETER, MAAR DE OUDE SCHULDEN STAAN ER NOG!

DE ZWARTE HEEFT EEN LOPENDE SCHULD VAN ZO'N f 4000,- AAN DE DRUKKERIJ EN DIE WILLEN ZIJ (EN WIJ) SNEL WEGWERKEN, OMDAT HET ANDERS ECHT NIET MEER GAAT!!!! EN WE WILLEN NIET DAT DE DRUKKERIJ DE DUPE WORDT VAN HET FEIT DAT VEEL MENSEN ZO GEMAKZUCHTIG MET BETALEN OMGINGEN.....

WE VRAGEN DAAROM AAN DE HUIDIGE LEZERS* EN ANDEREN, OM EEN EXTRA BIJDRAGE TE GEVEN, ZODAT WIJ VOOR DE ZOMER ALLE SCHULDEN KUNNEN WEGWERKEN. STORT DAAROM WAT OP POSTGIRO NR. 3442401 t.n.v. DE ZWARTE IN LEIDEN O.V.V. STEUN.

inhoud

- 1: VOORKANT
- 2: KOLOFON
- 3: GEEN FASCISTEN IN DE RAAD
- 4: DISKUZZIEBIJDRAGE OVER RACISME EN FASCISME
- 5: STARTBAANPROCES
- 6: OVER UTE HLADKI/ HS GRAPO
- 7: BUNKER BEDREIGD
- 8: ANTI-SHELL (28 april/15-16 juni)
- 12: COVRA TERREINBEZETTIG
- 13: HIRSCH - KAPITALISME ZONDER ALTERNATIEF
- 18: INTIFADA IN KOERDISTAN ?
- 22: DDR IN DE OVERGANG
- 25: RACISME EN N.F. IN FRANKRIJK
- 26: VAK/POORTGEBOUW/UTRECHT TEGEN CITYVORMING/REAKTIE OPEN BRIEF PGM
- 27: AKTIE NOHOTEL/TAM TAM/ WNC/ INFO-AVOND MILITARISME
- 28: AGENDA

De Zwarte wordt eens in de twee weken gemaakt op dinsdag en woensdag. Kopy kan je sturen naar postbus 10233 in Den Haag. Als je zelf een stuk typt doe dat dan op een kolombreedte van 7,3 cm. Kopy moet uiterlijk binnen zijn op de dinsdagochtend dat de Zwarte gemaakt wordt. De mensen die De Zwarte samenstellen zijn op betreffende dinsdag en woensdag te bereiken via telefoonnummer 070-892098.

ABONNEMENTEN

Een abonnement op De Zwarte (400 pagina's ong. 10 Zwartes) kost Hfl.25,- zowel voor postabo's als voor abo's die we zelf bezorgen. Instellingen betalen dubbel tarief. Politieke gevangenen krijgen De Zwarte gratis. Betalen doe je vooraf, kontant bij je bezorger* of op giro 3442401 t.n.v. De Zwarte in Leiden.

WANBETALER* S WORDEN GEROYEERD.

Verklaring omtrent zaken die verband houden met de dood van L

Op vrijdag 20 april werd in de aan het W.N.C. grenzende Poststraat het lijk gevonden van M.L., een bekende in W.N.C. kringen. Dat de politie al in eerste instantie niet uitging van zelfmoord, bleek wel uit de manier waarop ze reageerden, toen een aantal mensen uit het W.N.C. vroegen wat er aan de hand was: de reacties van politie zijde waren in het kort zeer bot.

Het eerste oordeel van de politie luidde dat het slachtoffer niet gesprongen kon zijn, aangezien er behalve een hoofdwond verder geen botbreuken of ander lichamelijk letsel geconstateerd waren.

Aan een verzoek van de politie om binnen het W.N.C. een technisch onderzoek naar eventuele sporen te doen, werd door de W.N.C. bewonersters toestemming verleend.

Op maandag 23 april werd op het lichaam van L een sectie onderzoek verricht. Uitslag: het slachtoffer had 12 gebroken ribben, een kapotte lever, milt en nieren. Er zou 'massaal geweld' toegepast zijn op het lichaam. Dit alles werd verteld door persofficier Geerds, die bovendien de mogelijkheid van zelfmoord uitsloot.

Wij zijn woedend dat we deze informatie via de pers hebben moeten vernemen en dat familie en kennissen inzage in en informatie over het sectierapport wordt geweigerd.

Bovendien worden wij, bewonersters van het W.N.C., schaamteloos en volledig ongegrond er van beschuldigd zelf verantwoordelijk te zijn voor de dood van L

De pers heeft zoals gewoonlijk elke vorm van hoor en wederhoor grandioos aan zijn/haar laars gelapt en klakkeloos de lezing van het openbaar ministerie gepubliceerd. Ze hebben hun stukjes al weer klaar voordat ze ons ook maar iets gevraagd hebben.

Wat heeft het openbaar ministerie nou eigenlijk voor ogen, door dit soort beschuldigingen aan ons adres te uiten? De dood van L opent voor justitie een scala aan mogelijkheden om ons het leven zuur te maken. Naar onze mening zijn ze op dit moment bezig het voorval op een groffe manier uit te buiten met als doel ons te demoraliseren, mede in verband met de komende ontruiming. Cynisch gezegd: de dood van L komt hen zeer goed van pas, hoe wrang dit ook mag klinken. Op deze manier kunnen ze ons nog meer criminaliseren en het zal zeker de beeldvorming rond het W.N.C. negatiever maken.

Over de ware doodsoorzaak van L kunnen wij zelf helaas ook niets met zekerheid stellen. Wat we met deze verklaring in ieder geval heel duidelijk willen maken, is dat de beschuldiging als zouden mensen uit het W.N.C. L zelf hebben omgebracht, voor ons onvoorstelbaar en absurd is. Dit staat bij ons boven alle twijfel verheven. Aangezien L de laatste dagen dat wij hem hebben gekend, in zeer depressieve toestand verkeerde, is zelfmoord voor ons de meest aannemelijke doodsoorzaak.

GEEN FASCISTEN IN DE RAAD

De 1e mei is traditioneel de dag van de arbeid. Maar sinds op diezelfde dag de nieuwe gemeenteraadsleden worden geïnstalleerd, is in een aantal steden in Nederland de 1e mei een dag tegen het fascisme geworden. Want in maar liefst 9 steden zullen een aantal fascistena uit CP en CD-86 gaan deelnemen aan het democratische proces van besluitvorming, zoals die in de gemeenteraden plaatsvindt. Hoe dit überhaupt met elkaar te rijmen valt? Vraag dát maar aan de politici... In de meeste steden zijn er brede platforms ontstaan, die vanuit de bevolking in ieder geval duidelijk willen maken, dat dát toch echt niet gaat. Verzet dus tegen de aanwezigheid van fasco's in de raad en überhaupt in de hele samenleving. Hieronder een kort overzicht, hoe de plannen in de verschillende steden eruit zien.

Den Haag

In Den Haag wordt er hard gewerkt aan een manifestatie en demonstratie tegen de 3 fascistena, maar de raad zelf schijnt er niet zo'n moeite mee te hebben. Hoe laat zich anders het gemak verklaren, waarmee ze kort voor 1 mei besluit het installatietijdstip van de middaguren naar de vroege ochtend te verschuiven en dit besluit nog pas een dag later bekend te maken. In ieder geval betekent dit, dat alle affiches en pamfletten opnieuw gedrukt moeten worden; een vertraging van zo'n 3 dagen en een totaal omgooien van het programma.

Om 9,30 uur begint een manifestatie op de Groenmarkt voor het stadhuis. Verschillende sprekersters, zoals Astrid Roemer en Ton Scholtens, zullen daar het woord voeren en tussendoor zullen er wat bands optreden.

Om 10,00 uur wordt de op dat moment beginnende installatie weggeloeid met een verschrikkelijke lawaaidemo. Ze moeten daarbinnen maar eens horen, hoe al die organisaties (méér dan 35 waren bij de vergaderingen aanwezig) en die talloze mensen erover denken.

Om 12,00 uur begint dan vanaf de Groenmarkt een demonstratie naar het antifascistische verzetmonument aan de parallelweg, bij HS. Na een korte toespraak wordt daar de demonstratie ontbonden. Als de menigte mensen op de Groenmarkt niet automatisch een ware blokkade vormen door hun aantal, dan zullen de 3 fasco's op z'n minst spitsroede moeten lopen....

Voor verdere informatie kan je bellen naar 070 - 89 35 40 van het Haags Initiatief tegen Fascisme en Diskriminatie.

Rotterdam

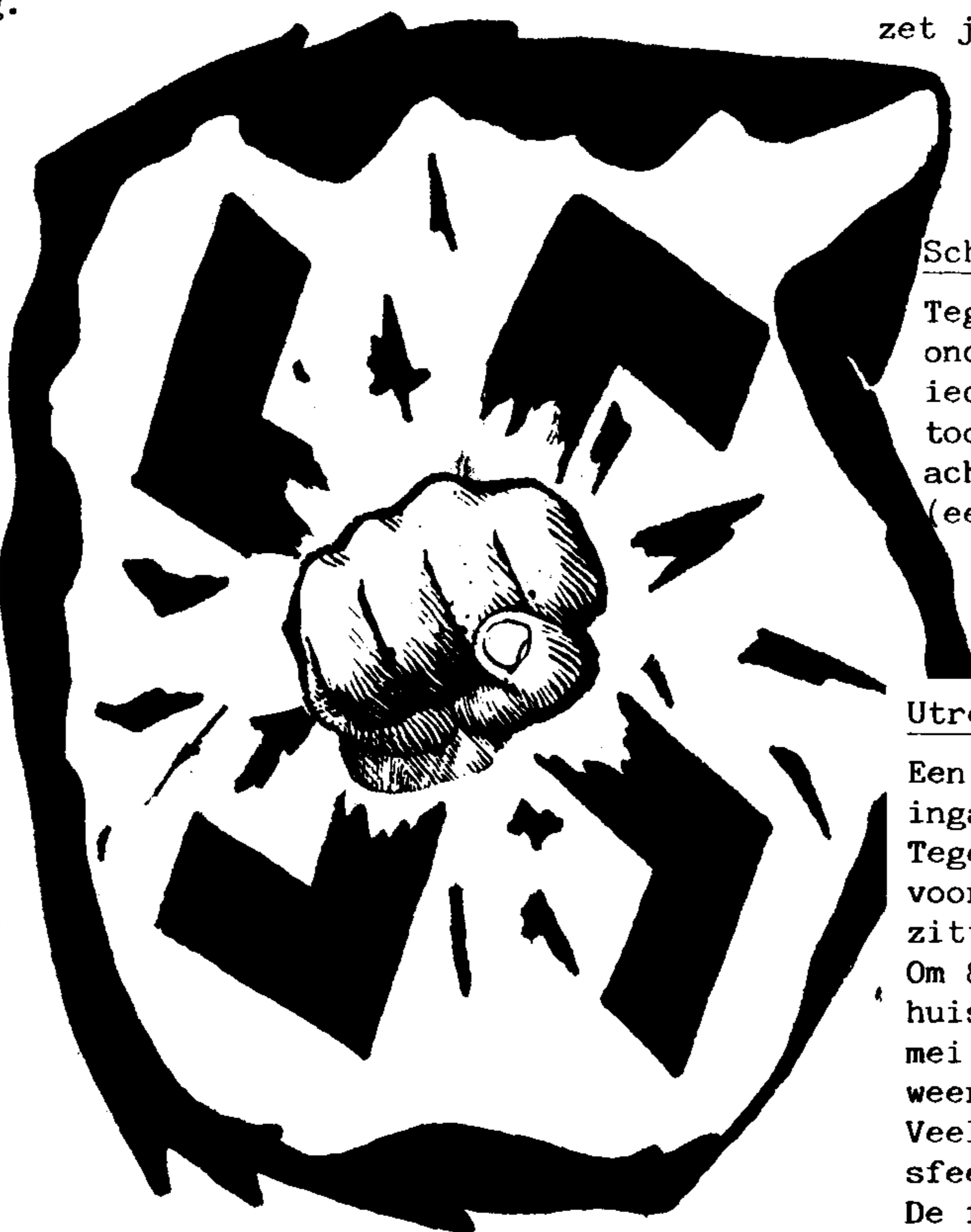
Na de verkiezing van 2 fascistena in de gemeenteraad zijn een aantal groepen met elkaar gaan overleggen wat er voor actie tijdens de installatie moet komen. Er rolde een kompromis uit:

Om 13.00 uur is er een manifestatie op de trappen van het stadhuis aan de Cooolsingel.

Om 14.00 uur, het begin van de installatie een herrie-konsert, die niet hard genoeg kan zijn.

Om 15.00 uur krijgt het protest een plechtig slot bij het verzetmonument op het stadhuisplein.

Voor meer informatie kan je bellen 010 - 411 88 24

Dordrecht

De Anti Discriminatie Raad Dordrecht (ADRD) is bezig met plannetjes rond de installatie van de 1 CD-er. Voor nadere informatie kan je bellen naar het ADRD, 078 - 14 33 32.

Haarlem

Het Anti-Diskriminatie-Buro in Haarlem streeft een zo breed mogelijk gedragen actie tegen de installatie van de fascist in de raad aan. Hiertoe wordt er om 12.00 uur op de Grote Markt voor het stadhuis gedemonstraard. Een manifestatie met sprekersters, een lawaaidemo en een symbolische blokkade; geweld wil men zo veel mogelijk vermijden. Er is al opgeroepen door middel van een affiche/krantje (oplage 20.000) Voor verdere informatie kan je bellen: 023 - 31 85 42.

Amsterdam

Een uitgebreid programma, dat de hele dag gaat duren. en zelfs meer. Want op 30 april vertrekt om 22.00 uur vanaf het Randwijck monument aan het Weteringcircuit een fakkel-demonstratie naar het stadhuis, waar de hele nacht een "wake tegen fascisme" zal worden gehouden.

Om 7,00 uur van de 1e mei zal er dan een picket bij de Stopera worden gehouden.

Om 12 uur begint daar dan een manifestatie met verschillende sprekersters en met veel muziek.

Om 18.00 uur vertrekt er dan een demonstratie vanaf de Dokwerker. De organisatie wordt gedragen door honderden clubs en tientallen eminente organisaties. Dus Amsterdam, zet je maar schrap....

Schiedam

Tegen de installatie wordt actie ondernomen.... om 20.00 uur wordt iedereen verwacht bij het Stadskantoor aan het Emmaplein.... en wel achter de publiekstribune..... (eerdere berichten kloppen niet)

Utrecht

Een effectieve blokkade van de 7 ingangen van het stadhuis.

Tegelijkertijd een demonstratie voor wie een blokkade niet ziet zitten.

Om 8.00 uur gaat normaal het stadhuis open. Om 8.00 uur van de 1e mei gaat dan tegelijk het stadhuis weer dicht.

Veel muziek, theater etc. moet de sfeer wat aangenaam houden.

De fascist Vreewijk heeft al politiebegeleiding aangevraagd en, zolang het altijd gaat, ook gekregen (je laat je eigen mensen toch niet vallen?).

Voor dit ruime aanbod aan actiemogelijkheden worden zoveel mogelijk mensen gevraagd naar Utrecht te komen, maar wel beter in kleine groepjes (ivm. ev. arrestaties). Om 14.00 uur, wanneer de installatie gaat plaatsvinden, begint ook in Utrecht een gigantische lawaaidemo; nadat een uur eerder, om 13.00 uur wordt er een manifestatie aangeboden aan de politieke partijen, met uitzondering van de CD en de SP (dit in verband met haar spreidingsbeleid, dat de SP voorstaat). Het manifest bevat eisen voor een gericht en degelijk antifascisme-beleid.

Om 15.00 uur wordt de manifestatie afgesloten bij het Anne-Frank-beeld op het St.Janskerkhof.

De aanleiding om dit discussiestuk te schrijven is de verkiezing van de CD en CP in een aantal gemeenteraden, waaronder Den Haag, en de reacties daarop uit de maatschappij, van links tot rechts. Ineens is iedereen anti-fascist, van Lubbers tot Ria Beckers, van de politie tot Meindert Leerling. Racisme en fascisme worden daarmee gereduceerd tot de vorm van enkele obscure, vulgare partijtjes, die 'helaas' ahang hebben verworven.

Onze kritiek richt zich met name op hoe links omgaat met het vraagstuk van racisme en fascisme. De anti-racistiese strijd van links is teveel een incidentenpolitiek, teveel 'reageren op'. Zo wordt mede door links het beeld versterkt dat racisme iets is van 'enge' clupjes' in plaats van een structureel gegeven. Deze incidentenpolitiek wordt veroorzaakt door een beperkt fascisme/racisme begrip dat wordt gehanteerd en het niet leggen van verbanden. Met de beperktheid van het begrip bedoelen we dat de fascistiese ideologie, de elementen van het fascisme teruggebracht zijn tot de historische verschijningsvorm van het fascisme in de jaren '30-'45, met een bijbehorende symboliek. Deze beperkende gerichtheid op symbolen, zoals -grof gezegd- dreunende laarzen in de straat, SS-ers e.d. verhindert het herkennen en signaleren van fascistiese tendenzen en mechanismen die zich onder de huidige, specifieke omstandigheden manifesteren. Met het niet leggen van verbanden bedoelen we dat fascisme en racisme losgekoppeld worden van andere maatschappelijke verhoudingen en structurele maatschappelijke omstandigheden en ontwikkelingen die er aan ten grondslag liggen en waartussen een relatie bestaat. Racisme en seksisme zien wij als fundamentele van de bestaande machtsverhoudingen en ze worden als middel ingezet om deze verhoudingen in stand te houden en te versterken. Tussen fascisme, racisme en seksisme bestaat een relatie, evenals er een relatie tussen fascisme en kapitalisme bestaat. In dit discussiestuk gaan we niet verder in op hoe deze verhoudingen nu precies liggen, en hoe ze op elkaar inwerken. Gedeeltelijk omdat een dergelijke analyse minstens een boekwerk vereist, gedeeltelijk omdat het een discussie is die we zelf nog lang niet afgerond hebben. We willen de discussie voeren aan de hand van het begrip racisme. Dit is dus een beperking van de discussie; hierboven gaven we al aan dat racisme niet geïsoleerd gezien kan worden van andere onderdrukkings- en uitbuitingsverhoudingen. Ondanks deze beperking denken we dat de discussie toch waardevol is. Racisme staat immers centraal in de discussie over de CD en CP, en het is duidelijk dat de verschillende opvattingen die er bestaan over anti-racistiese strijd veel te maken hebben met wat men onder het begrip verstaat.

Racisme zit diep geworteld in de westerse samenlevingen en dus ook in het bewustzijn van de mensen. Daarmee is racisme iets 'normaals' geworden en wordt niet meer als zodanig herkend.

Racisme is histories geworteld en is een pijler van het westerse economische (wereld) systeem. Racisme heeft altijd gefunctioneerd als de rechtvaardiging van de economische uitbuiting en onderdrukking van niet-blanke volkeren door de blanken, zowel op internationaal nivo als binnen nationale staten. Daarnaast heeft racisme altijd een ideologische functie gehad. Een ideologie die ons vertelt de wereld in te delen in blank en zwart, superieur en minderwaardig, ontwikkeld en onderontwikkeld, waarbij de blanke, westerse, mannelijke normen, waarden en opvattingen als superieur en algemeen geldend worden voorgesteld. Binnen de meeste staten is racisme in de vorm van apartheid opgeheven. Ogenschijnlijk is er iets veranderd, de onderliggende uitbuitings en onderdrukkingsverhoudingen echter niet, zoals we nog zullen zien.

Het racisme in internationaal verband heette vroeger kolonialisme: de openlijke plundering en knechting van de 'derde wereld'. Deze vorm is na de tweede wereldoorlog verdwenen. Door een combinatie van factoren kon deze vorm niet langer gehandhaafd worden. De door de oorlog verzwakte Europese koloniale mogendheden werden geconfronteerd met steeds sterker wordende bevrijdingsbewegingen in de koloniën. Met de bezetting en de terreur nog vers in het geheugen waren directe vormen en uitingen van racisme in Europa taboe. Samen met het tijdens de oorlog opgekomen vrijheidsideaal en ideeën als zelfbeschikkingsrecht leidde dit tot het proces van dekolonisatie. Met het kolonialisme verdween niet het racisme, en de uitbuiting van de landen van de 'derde wereld'. De meeste rijkdommen van de wereld aan land, mijnen, fabrieken, transportmiddelen, communicatiemiddelen, financiële instellingen en de mensen die dit alles in rijkdom omzetten zijn eigendom van, of worden gecontroleerd door blanken. De racistiese minachting voor niet-blanke mensen blijkt nog steeds erg normaal en ook erg voordelig te zijn:

- . Het werven van zuid-europaanse en afrikaanse arbeidskrachten die 'goed genoeg' worden geacht om hier in tijden van economische groei en voorspoed het vuile werk op te knappen onder erbarmelijke omstandigheden.
- . De vernietiging van de zelfvoorzienende landbouw in de 'derde wereld' en vervanging door 'betere en modernere' westerse technieken, waardoor nieuwe vormen van afhankelijkheid ontstaan.
- . Het gebruik maken van spotgoedkope arbeidsters en kinderen in de lage lonen landen, die gedeeltelijk door het hier bovengenoemde punt gedwongen werden van land naar stad te verhuizen.
- . Sterilisatieprogramma's op vrouwen in de 'derde wereld' tegenover het propageren van meer blanke kinderen hier.
- . Het uittesten van hormonale voorbehoedsmiddelen op vrouwen in de 'derde wereld', alvorens ze hier op de markt te brengen.
- . De 'derde wereld' als afvalbak van het westen.
- . De verkoop van schadelijke produk-

ten in de 'derde wereld', die hier streng verboden zijn.

- . De 'aanpassingsprogramma's' van het IMF en de Wereldbank die ten doel hebben de economische, politieke en sociale verhoudingen in de 'derde wereld' landen om te vormen naar de behoeften van de westerse economieën.

De normaliteit van het racisme vinden we ook dichterbij huis:

- . Het is normaal dat migranten slechter gehuisvest zijn, slechtere banen en werkomstandigheden hebben, hogere werkloosheid kennen en sowieso minder kansen hebben.
- . Legitimatieplicht voor buitenlanders.
- . Oprotpremies die worden verkocht als fatsoenlijke beleidsmaatregelen.
- . Een vluchtelingenbeleid dat zich kenmerkt door een extreem hoog afwijzingspercentage (95%).
- . Gedwongen internering tijdens de asyprocedure, in afwachting van deportatie.
- . Het profiteren van de gedwongen arbeid van zgn. 'illegalen'.
- . De inzet van de militaire marechaussee bij razzia's op buitenlanders.
- . Racisme in taalgebruik, kinderboeken, geschiedschrijving.....
- . (Linkse) politieke groeperingen zijn overwegend blank; politieke verschillen binnen migrantengroepen worden minder serieus genomen dan onze eigen politieke verschillen.
- . Allerlei vormen van alledaags racisme ('buitenlanders zijn junks', 'pikken je tas in de tram', 'als ze naast je wonen wordt je huis minder waard'.....).

Uit bovenstaande punten (die nog met vele, vele anderen aan te vullen zijn) mag duidelijk zijn dat het westerse leven doordrenkt is van een structureel racisme, het is geen incidenteel iets. Racisme is een economies en ideologies fundament van het westerse systeem en houdt het draaiende. Een strijd die racisme radikaal (= bij de wortels) en consequent aan wil pakken, mag hier niet aan voorbij gaan.

Op dit moment richt zich de aandacht en de verontwaardiging van links zich op de verkiezing van de CP en CD in de gemeenteraad. Met deze fixatie dreigen deze partijen als veroorzakers van racisme te worden gezien, in plaats van als uitvloeisel. Aan de toename van openlijk racisme liggen andere mechanismen en oorzaken ten grondslag. Een belangrijke rol wordt gespeeld door het beleid en de uitspraken van de 'nette' politieke partijen. Zo wordt met het vluchtelingenbeleid een 'racisties' beeld geschapen van 'ongecontroleerde stromen' vluchtelingen die ons landje dreigen te 'overspoelen' en dus 'ingedamd' moeten worden. Vluchtelingen worden afgeschilderd als 'profiteurs', 'goudzoekers van de derde wereld'. Denk aan de verhalen over 'marokkaanse jeugdbendes' die de binnenstad van Amsterdam zouden 'teisteren', aan de racistiese uitspraken van de minister-president die de te hoge

werkloosheid wijt aan de komst van de vluchtelingen. Denk ook aan tal van racistische en discriminerende maatregelen die door de parlementaire democratie zijn aangenomen. Dit soort racistische uitingen sluit goed aan bij het traditionele racistische wereldbeeld, wat door de eeuwen heen is opgebouwd en gevoed, en legitimeert uitspraken van clubs als CD en CP.

De opkomst van extreem-rechts zorgt er ook voor dat centrum-rechts naar rechts opschuift, en de racistische en fascistische uitspraken gaat overnemen. Lubbers was er na de gemeenteraadsverkiezingen als de kippen bij om te pleiten voor een 'hardere' aanpak van de migranten. Poging om stemmen terug te winnen of het gebruik maken van de ontstane speelruimte om het 'onzegbare' te zeggen? Het naar extreemrechts opschuiven van centrumrechts beïnvloedt op haar beurt weer de overige politieke partijen, die traditiegetrouw meeschuiven en zo sluipert het openlijk racisme overal binnen. In Frankrijk is het al zo ver: van links tot extreem-rechts worden de migranten aangewezen als de 'oorzaak' van het racisme. Het toenemend openlijk racisme heeft ook veel te maken met het onvermogen van links een goed alternatief te formuleren voor de sociaal-economische verslechtingen. Politieke partijen verliezen meer en meer hun politieke identiteit (het einde van de ideologieën, wordt dat jui-

chend genoemd), de politiek wordt steeds meer gedepolitiseerd tot een technokraties gebeuren, waarin nog nauwelijks politieke verschillen zijn te onderkennen. Er ontstaat meer en meer een gedepolitiseerde en manipuleerbare massa die iedere kant op kan worden gestuurd. Er ontstaan gevoelens van onmacht, er moet wat gebeuren en het maakt niet uit wat. Het is niet verwonderlijk dat op een dergelijke voedingsbodem de 'makkelijke' en 'dicht-bij-huis' oplossingen van de CD en CP goed vallen.

Konsequenties voor de anti-racistische strijd

- De anti-racistische strijd mag niet verworden tot een incidentenpolitiek. Dat ontkent de structurele aanwezigheid en functie van het racisme en holt zichzelf daarmee uit.
- We mogen ons niet blindstaren op clubs als CD en CP. Dan fixeren we ons teveel op de gevolgen in plaats van de oorzaken. Alsof er niets aan de hand zou zijn als ze niet in de gemeenteraad zouden zijn gekozen.
- Het racisme-begrip moet breder getrokken worden, de verbanden moeten worden gelegd en dit moet een vast onderdeel van elke politiek worden. Naast het in de gaten houden van CP, CD etc. zou er dan b.v. ook aandacht moeten zijn voor de illegale confectie-arbeid, waar legale en illegale buitenlanders

ongenadig worden uitgebuit voor de winsten van grote confectiebedrijven als C&A, Bijenkorf, Macintosh, V&D etc. Een derde wereldgroep zou zich ook moeten bezig houden met vluchtelingen, anti-apartheidsgroepen zouden 'racisme' centraal moeten stellen in plaats van alleen apartheid ver weg.

Daarom stellen we voor dat alle groepen, die hier nu bijelkaar zijn gekomen, enige tijd ná de installatie (pakweg half mei) weer bijelkaar komen om de broodnodige discussie te voeren. Ook tijdens de afgelopen vergaderingen over de installatie was weer te merken dat discussies nauwelijks aan de hand van argumenten en analyses verlopen, maar meer op wederzijdse vooronderstellingen en vooroordelen en slechte ervaringen uit het verleden. Om deze patsituatie ooit te kunnen doorbreken zal er inhoudelijk met elkaar moeten worden gediskussied. Daar is dit stuk een voorschotje op. Het beste zou zijn als de verschillende groepen van te voren hun ideeën, argumenten en invulling van anti-racistische strijd op papier zouden formuleren (desnoods als reactie op dit stuk) zodat een goed voorbereide discussie kan worden gevoerd. De strijd tegen fascisme en racisme zal een brede, massale strijd moeten zijn, en -we denken dat we het dáár in ieder geval met elkaar over eens zijn- is een strijd die we ons niet kunnen veroorloven te verliezen !!!!!

STARTBAHN

Vandaag werd er uitspraak gedaan in het afgebroken proces tegen Andreas Semisch, Ina Then en Rainer Hübner. Hierbij werd Andreas tot 2 jaar veroordeeld, die hij in voorarrest inmiddels wel heeft uitgezeten. Ina kreeg een straf opgelegd van 2 jaar voorwaardelijk met een proeftijd van 4 jaar. Rainer werd tot 2 jaar en 9 maanden onvoorwaardelijk veroordeeld.

De gevallen apart...

ANDREAS SEMISCH:

Met de vrijlating van Andy op 20.2 van dit jaar, na meer dan 2 jaar voorarrest, tekende zich al af dat voor hem een veroordeling op grond van 129a en een daarbij behorende hoge straf van de baan was. Blijkbaar was hiervoor de centrale aanklacht, namelijk zijn aandeel in het schrijven van meerdere verklaringen, door het ongeloofwaardig worden van pseudo-linguïstische expert Perret (van het Bundes Kriminalamt), onhoudbaar geworden. Omdat ook het hele vooronderzoek hiermee onhoudbaar was geworden, werd Andy vrijgelaten. Als miezerige beschuldiging bleef over dat hij het op 8.11.86 in Hanau geroofde dienstpistool voorlopig bewaard had. De veroordeling is alleen gebaseerd op verklaringen die hier op terugslaan, en door degenen die ze afgelegd hebben tijdens het proces zijn teruggenomen. Aan de ene kant moest het gerechtshof zich wel de pijnlijke situatie besparen, bij vrijspraak ook nog gekonfronteerd te worden met aanspraken op schade-loosstelling. Aan de andere kant is Andy al eerder veroordeeld en heeft hij naar de mening van het gerechtshof geen gunstige toekomstprognose.

Dit werd beargumenteerd met het feit dat hij geen berouw toonde, niets wenste te zeggen t.a.v. de hem ten laste gelegde feiten en dat in zijn gedrag voor de rechtbank geen verandering van zijn politieke instelling viel te bespeuren. Dat opstandig gedrag bestraft moet worden werd door het gerechtshof nogmaals bekrachtigd. INA THEN:

Ina heeft toegegeven aan het omzagen van stroommasten te hebben deelgenomen. Zij verklaarde ook, dat zij zich, in het bijzonder na een ongeluk tijdens één van de akties, afgewend had van zulke activiteiten. Op deze afkeer en haar zgn. strafgevoeligheid (Ina heeft een kind van 2 jaar oud) baseerde het gerechtshof de omzetting van de straf in een voorwaardelijke straf. De beschuldiging dat ze het in Hanau ontvreemde wapen bewaard had verviel en daarmee ook 129a. Omdat de ten laste gelegde akties plaatsvonden in 1986, dus voor de wetwijziging, waardoor stroommast-akties onder 129a zijn gaan vallen, behoorde hoogstens een veroordeling als kriminele vereniging (dus niet een terroristische vereniging) tot de mogelijkheden. Hiervan heeft het gerechtshof gebruik gemaakt.

RAINER HUBNER:

Rainer zat al 18 maanden in voorarrest ervan beschuldigd aan meerdere stroommastakties te hebben deelgenomen. Hij heeft tijdens het proces geen enkele verklaring afgelegd, wat nu zo wordt uitgelegd, dat hij geen berouw toont. Verder lagen er tegen Rainer alleen belastende verklaringen van eerdere mede-aangeklaagden, die ze tijdens het proces

allemaal weer herroepen hebben. De rechtbank verklaarde ze echter toch voor "waar". Ook achtte de rechtbank bewezen dat Rainer een handleiding voor stroommastzagen mede had vervaardigd. Dit, zijn onvervangbare handwerk-kwaliteiten alsmede zijn ontbrekende berouw, vormen de grondslag voor de tegen hem uitgesproken straf, dat betekent dat Rainer hoogstwaarschijnlijk nog meer maanden moet zitten.

Een eerste uitkomst

129a is vervallen, het Bundesanwaltschaft (Openbaar ministerie) heeft haar konstruktie, die ze tot slot nogmaals kracht bijzette door hoge straffen te eisen, niet kunnen doorzetten. Daarentegen werd op grond van par. 129 (kriminele vereniging) veroordeeld. De veroordelingen van Rainer en Andy zijn uitsluitend gebaseerd op verklaringen van andere mede-aangeklaagden. Het herroepen van deze verklaringen bleek eens te meer zonder betekenis! De konstruktie van een "terroristische vereniging" stond en viel in dit proces vooral met de waardering van een linguïsties rapport. Nadat dit als bewijsmiddel regelrecht was gedemonstreerd, viel de hele keten van vermeende aanwijzingen steeds meer in duigen. Dienovereenkomstig heeft de rechtbank in haar motivatie van het vonnis een bijzondere plaats ingeruimd voor de linguïstiek. Hierin werden criteria opgesteld waaraan juridies gebruik van linguïstische rapporten in toekomstige processen moet voldoen:

1) een toereikende hoeveelheid aan schriftelijk materiaal;

2) een grote verscheidenheid in soorten d.w.z. op grond van doel en aard van elkaar verschillend schriftelijk materiaal zoals bijv. privé-brieven en politieke verklaringen;

3) rekening houden met zgn. "socio-eklektiese" invloeden, wat betekent dat er mee rekening moet worden gehouden dat verschillende personen bij het maken van een persverklaring betrokken kunnen zijn geweest.

Hiermee heeft de zgn. wetenschap haar vuurdoop in dit proces niet doorstaan. De eisen die gesteld worden aan linguïstiese "vingerafdruk-

ken" worden echter in dit vonnis en door deze voorschriften gepreciseerd. De "maakbaarheid van het recht" wordt zo bespoedigd. De strafmaat bleef zoals gebruikelijk in processen waar de veiligheid van de staat op het spel staat gebonden aan berouw en zgn. gunstige of ongunstige toekomstprognoses. De veroordelingen zijn slechts als "mild" te beschouwen tegen het licht en in de schaduw van de schoten van 2.11 waardoor met het doortrekken van een onhoudbare konstruktie rekening moest worden gehouden. Verder blijft staan dat mensen op grond van twij-

felachtige verklaringen en gekonstrueerde beschuldigingen tot 2 jaar in voorarrest zijn gehouden. Vergeet niet dat in samenhang met de schoten van 2.11 het proces tegen Andreas Eichler en Frank Hoffman verder gaat. Twijfelachtige, mettertijd teruggenomen verklaringen van vroegere mede-aangeklaagden alsmede de ongeloofwaardige beweringen van Andreas Eichler moeten het nu al meer dan 2 jaar durende voorarrest van Frank Hoffman rechtvaardigen. Naar Frank gaat onze solidariteit uit.

Autonoom procesburo 22.3.90

UTE HLADKI

In Zwarte 149 stond dat Ute -een gevangene uit het verzet- in haar cel was gevonden met zware hoofdwonden. Inmiddels is daar meer over bekend.

Op 14.3 -haar verjaardag- heeft Ute een verschrikkelijk ongeluk gekregen. Behalve een hoofdwond heeft ze een halswervelbreuk opgelopen en is ze prakties vanaf de 2e borstwervel verlamd. D.w.z. ze kan niets meer bewegen en heeft geen gevoel in armen, handen en benen. Haar hoofd is met tangen vastgezet zodat de wervel weer aaneen kan groeien. Ze moet volledig gestrekt liggen omdat als ze maar een beetje ineenzakt ze niet meer kan ademen. Bovendien bestaat het gevaar dat de verlamming nog verder naar boven trekt en de spontane ademhaling dan ophoudt omdat de borstkas zich dan niet meer kan opheffen en laten zakken.

De artsen overwegen om Ute naar een speciale kliniek te laten overbrengen zodra daar een plaats vrijkomt want op de afdeling in Lübeck kan niet veel meer gedaan worden dan het handhaven van de intensieve behandeling.

Ute is volledig bij bewustzijn; ze kan horen en spreken, wat echter heel moeilijk is. Omdat haar hoofd is vastgezet kan ze slechts het plafond van haar kamer zien zodat ze niet precies kan waarnemen wat en wie zich om haar heen beweegt en hoeveel.

Ute werd woensdag tegen 8 uur door een cipier in haar cel gevonden. Vanuit de bajes werd ze naar het ziekenhuis overgebracht en wegens haar hevig bloedende hoofdwond onderzocht. Later stelden de artsen haar verlamming en de wervelbreuk

vast. Op grond daarvan werd ze naar de mediese hogeschool in Lübeck gebracht. Tot dan waren sinds haar ongeluk uren voorbij gegaan. We weten niet precies wat gedurende deze uren is gebeurd, in hoeverre het transport vakkundig plaatsvond en de mediese verzorging met de ernst van de verwonding overeenkwam.

Ute ligt met andere ernstig zieke patienten op de intensive-care. Op de gang van deze afdeling patrouilleren cipiers van de Lübeckse bajes met machinepistolen en bovendien nog 4 geüniformeerde politieagenten. Rondom het gebouw lopen en rijden andere agenten en ze staan voor haar raam.

Ute weet dit allemaal en merkt het zelf ook. Een voor haar en voor ons nauwelijks te vatten situatie.

Een dag na haar ongeluk kon haar advocaat haar voor het eerst zien. Ze bevestigde dat haar verwonding zonder invloed van buitenaf is veroorzaakt.

Ute wilde als eerste haar moeder zien die onmiddellijk nadat ze op de hoogte was gesteld op weg ging en vrijdagochtend om 5 uur bij het ziekenhuis arriveerde. Ofschoon Ute's advocaat donderdag al bij het Bundesgerichtshof (BGH) voor elkaar had gekregen dat familie en verwanten van Ute zonder rechterlijke goedkeuring en politiebewaking op bezoek mochten, duurde het meerdere uren voordat de smeris Ute's moeder toeliet.

Ondanks haar situatie is over het opheffen van de verzekerde bewaring tot dusver door het BGH nog geen besluit genomen. Zolang dat niet gebeurt blijft Ute feitelijk een ge-

vangene die juist nu, waar ze onmetelijk veel geduld en kracht nodig heeft, geen bezoek kan krijgen zoals ze het zelf wil en nodig heeft - het is een onhoudbare situatie die het normale menselijke verstand ver te boven gaat. .

Sinds vele jaren is het een gangbare praktijk om "haftunfähige" gevangenen ondanks diverse mediese adviezen niet vrij te laten. De staat wil zich wreken op strijdende gevangenen en laat alleen gebroken gevangenen vrij en degenen die afzweren en zich distantiëren. Alleen onder druk van een sterke mobilisatie is het afgelopen jaar de vrijlating van 2 "haftunfähige" gevangenen bereikt. In het geval van Angelika Goder gaat het slechts om een onderbreking van de hechtenis zodat een al geruime tijd noodzakelijke heup-operatie kan plaatsvinden. Na een hechtenis van 10 jaar moet ze nu in juni opnieuw de gevangenis in om nog 4 jaar uit te zitten. Ook Isabell Jakob, die aan een ernstige schildklieraandoening lijdt, moet uiteindelijk voor een gevangenisstraf van meerdere jaren "aantreden".

ONMIDDELLIJKE VRIJLATING VAN CLAUDIA WANNERSDORFER, GUNTER SONNENBERG, BERND ROSSNER EN ALLE 'HAFTUNFAHIGE' GEVANGENEN!!!

ANGELIKA GODER EN ISABELL JAKOB BLIJVEN BUITEN!!!

ONMIDDELLIJKE VRIJLATING VAN UTE!!!

SAMENVOEGING VAN DE GEVANGENEN UIT R.A.F. EN VERZET!!!

HONGERSTAKING GRAPO/PCE(r)

De hongerstaking van de politieke gevangenen in Spanje gaat door. Vandaag 25.4 is het de 147ste dag! De gevangenen gaan door tot de spaanse regering de harde houding opgeeft en de eisen inwilligd. Het is een vergissing te denken dat de grenzen van de solidaire mobilisatie zijn bereikt en dat de hongerstaking spoedig ten einde zal zijn. Dat is niet het geval. De situatie zoals die nu is, is in W.Europa nog niet voorgekomen: een hongerstaking van politieke gevangenen die zo lang duurt; de onherstelbare schade aan de gezondheid die van dag tot dag erger wordt; maandenlange folter door dwangvoeding en het konstante verplaatsen van gevangenen van bajes naar ziekenhuis en weer terug; het doodzwijgen, geen woord over de gezondheidstoestand van de hongersta-

a/k/st/ers in de media, nauwelijks een woord over de solidariteit met hen. Op deze manier probeert de spaanse regering de hongerstaking uit te hollen, probeert ze de solidariteitsbeweging uit te putten. Het hangt alleen van de mensen buiten af of en hoelang deze berekening nog opgaat. Er moet werkelijk meer druk op de spaanse regering worden uitgeoefend. Dat is noodzakelijk, nu. Het moet lukken om het doodzwijgen te doorbreken.

Op 27.3 hebben de familieleden en verwanten van de politieke gevangenen hun bezetting van het Rode Kruis in Madrid (was bezet sinds 22.12) beëindigd. In hun verklaring zeggen ze: "...wij menen dat het nu meer dan ooit noodzakelijk is om onze stem op straat kracht bij te zetten door de strijd en de eisen van de

politieke gevangenen met de strijd te verenigen die nu van de arbeiders, de studenten en andere delen van het volk uitgaat. Alleen zo kunnen we bereiken dat de solidariteit zich uitbreidt en de noodzakelijke ondersteuning tot stand komt die de regering dwingt hun misdadige plan op te geven en de eisen van de hongerstakende gevangenen in te willigen. Het leven van onze kinderen en het einde van de folter hangt nu van deze kollektieve inspanning af; daarop zullen we ons met onze activiteiten tot de laatste zucht concentreren." (uit Angehörigen Info 38, 12.4)

ONMIDDELLIJKE HERSAMENVOEGING VAN DE GEVANGENEN UIT GRAPO/PCE(r)!!!

BUNKER BLIJFT G.V.D!

BUNKER BLIJFT G.V.D.

De bunker in Eindhoven wordt bedreigd met ontruiming. In een kort geding tegen de drie op naam en een 10-tal anoniem gedagvaarde gebruikers eist aannemersbedrijf Smulders & Graft dat wij 24 uur na de uitspraak de bunker moeten verlaten als wij dit kort geding verliezen. Helaas zit dat er dik in. Het kort geding dient bij de Bossche arrondissementsrechtbank op 1 mei 1990. Daarmee lijkt een eind gekomen aan het bestaan van 3 jaar bunker. Let wel, lijkt.

de voorgeschiedenis

De bunker aan de Sint Jorisstraat 92a in Eindhoven is in 1939 gebouwd door defensie als communicatiecentrum in tijd van oorlog. Deze liet niet lang op zich wachten. Tijdens de oorlog bezetten de Duitsers de bunker. Daarna werd hij weer door defensie gebruikt tot 1985. Na twee jaar leegstand besloot een groep mensen de bunker te kraken. In de afgelopen drie jaar is de bunker uitgegroeid tot een niet meer weg te denken vrijplaats voor autonoom Eindhoven. Er is voor 5 mensen woonruimte gecreëerd plus atelier ruimte op de bovenverdieping, terwijl op de begane grond een drukkerij, een kraakkroeg met konsertruimte plus oefenruimte gerealiseerd is. In het kafe zijn de afgelopen 3 jaar bijna dagelijks activiteiten geweest, zoals info-avonden, konserten, benefiets en aktievergaderingen. Daarnaast was het kafe 3 avonden per week open als ontmoetingsplaats voor en door ons. 3 jaar geleden toen de bunker gekraakt werd, bestond er in Eindhoven een kleine zij het aktieve groep mensen. Nu is deze groep meermalen verdubbeld. De bunker heeft als motor gefungeerd voor deze positieve ontwikkeling die geleid heeft tot een groeiende aktieve kraakbeweging in Eindhoven. Het mag dan ook duidelijk zijn dat wij het niet pikken dat de bunker zo maar verdwijnt.

city-vorming

Het slopen van de bunker heeft alles te maken met een zich als pest uitbreidende city-vorming. Eindhoven wil zich profileren als high-technologisch centrum van Europa. Gaat er al een licht op? Juist ja, Philips wil zich als zodanig profileren (p.s. de p.r.-stunt van professor Buck is meer dan een ego trip alleen). Wat city-vorming inhoudt en welke smeerlapperij dit met zich meebrengt is iedereen onderhand wel duidelijk. Ook het voorbeeld van de bunker spreekt boekdelen. Aangezien de bunker binnen het centrum ligt nabij een belangrijk verkeerskruispunt is de grond waarop zij staat een geliefde prooi voor projektontwikkelaars. In januari '89 verkocht defensie het perceel plus grond voor f500.000,- aan van Diessen, spekulant te Maarheze. Deze verkocht het in december '89 voor f750.000,- aan Smulders & Graft. Deze aannemer heeft zijn plan voor bebouwing gestoken in het wel bekende yuppie-jasje van luxe appartementen met ondergrondse parkeergarage. Op de plek waar nu de bunker staat wordt echter niet gebouwd. Erger nog.

Er komt een parkeerplaats voor het bezoek. De bunker moet wijken voor een parkeerplaats!

aktie

Zoals al gezegd, dit pikken wij niet. We zullen de direkt verantwoordelijken laten merken dat de bunker geen dood beton-gebouw is maar een aktief centrum volop in beweging met een groep mensen die zich niet laat behandelen als zijnde niet bestaand. Wie de sloophal kaatst kan hem terug verwachten

de verantwoordelijken:

1. de gemeente Eindhoven. De gemeente is direkt en intensief betrokken bij het city-vormingsbeleid. Door het goedkeuren van de bouwplannen en het afgeven van een sloopvergunning is zij direkt betrokken bij het slopen van de bunker. Ook zal zij niet schromen om haar geüniformeerde privé leger te zetten bij de ontruiming. Gemeentehuis Eindhoven, Ridderplein 1. Telefoon: 040-62727.

2. de aannemer c.q. projektontwikkelaar. Aan Smulders & Graft hebben we te danken dat de bunker moet verdwijnen voor luxe yup-appartementen. S & G, Bredesteeg 29, Oisterwijk. Telefoon 04242-82136.

3. de slopers. De bunker, het gebouw zelf, zal zich met al haar gewapende beton tegen de sloop verzetten.

4. de advokaat. Deze heeft uit naam van S & G het kort geding aangespannen. L.E.M. van Boxsel, Mauritsstraat 24, Eindhoven.

5. de rechtbank. Op 1 mei om 10 uur 's ochtends dient voor de Bossche rechtbank het kort geding. Eén van ons zal uit naam van allen onze visie geven over wat zij rechtspreken durven noemen. Rechtbank Den Bosch, Beemdsestraat 30.

6. hoofdcommissaris politie Eindhoven. Hoofdcommissaris Raven heeft 3 namen doorgegeven ter verifiëring aan advocaat van Boxsel. Dit wordt zelfs ge-

noemd in de dagvaarding. Een smerige zaak. De hoofdcommissaris zetelt aan de Mathildelaan 4 in Eindhoven.

de ontruiming

De ontruiming zal op zijn vroegst 24 uur na een voor ons negatieve uitspraak op 2 mei plaatsvinden maar het kan ook de dagen erna of zelfs weken erna. In ieder geval blijft de bunker in bedrijf tot de daadwerkelijke ontruiming. Hoe de ontruiming zal verlopen en op welke wijze we hier mee om gaan is nu nog niet geheel duidelijk. Hierbij speelt ook een rol dat de kosten van de ontruiming kunnen worden verhaald op de bij de ontruiming aanwezige personen. Meer informatie hierover zal op 1 mei verstrekt worden.

programma alternatieve 1 mei viering:

Om 9 uur 's morgens verzamelen bij de bunker voor wie mee wil gaan naar Den Bosch waar vanaf 10 uur het kort geding dient. Om 4 uur verzamelen bij de bunker voor een demonstratieve optocht door het centrum waarna we een nieuw gekraakt pand feestelijk in gebruik nemen. 's Avonds om 7 uur een warme maaltijd verzorgt door leetkafe Boeren Bond en Malende Kaken. Daarna fest met muziek in het nieuwe pand? Mocht de nieuwe kraak niet lukken dan vindt het feest plaats in de Boerenbond, Boschdijk 170 in Eindhoven.

Voor nadere informatie over 1 mei kan het volgende telefoonnummer gebeld worden tussen 1 en 5 uur 's middags op 29 en 30 april: 040-119587.

BUNKER ZAL BLIJVEN!

Groetjes, bunker Eindhoven

DINSDAG 1 MEI*
AKTIE DAG

ALS NOG PLAATS IN DE BUNKER.

DE ZWARTE 7

SHELL UIT ZUID-AFRIKA

15 en 16 juni

landelijke aktie in Den Haag

16 juni is een datum die onverbrekkelijk verbonden is met de Soweto-herdenking. Op 16 juni 1976 demonstreerden in Soweto duizenden zwarte scholieren tegen de verplichtstelling van afrikaans als voertaal op alle scholen. Leger en politie wachtten de demonstratie op en openden het vuur op de kinderen. Het bloedbad was het begin van een nationale opstand. Sinds die opstand is de jaarlijkse Soweto-herdenking tot ver buiten Zuid-Afrika een traditie geworden als dag van strijd, van demonstraties en manifestaties tegen het racistische regime in Zuid-Afrika.

Bizar genoeg is de Koninklijke Shell precies op dezelfde datum opgericht, 16 juni 1890. Daarom viert Shell dit jaar feest op 16 juni; de dag dat Shell honderd jaar bestaat. De gelegenheid wordt aangegrepen om het imago wat op te poetsen. Wij willen de verjaardag aangrijpen om te laten zien waar Shell werkelijk voor staat, al een eeuw lang. Van Nederlands-Indië, waar de Koninklijke begon met inzet van dwangarbeiders en kontraktkoelies, tot aan de uitbuiting en diskriminatie van zwarte arbeiders in het Zuid-Afrika van vandaag.

Op 15 en 16 juni willen we een aktie voeren waarin alle kracht en verzet samenkomt, die opgebouwd is in de campagne Shell uit Zuid-Afrika. Niemand mag op deze dag ontbreken. We gaan Shell bij het internationale hoofdkantoor de rekening presenteren van honderd jaar uitbuiting en onderdrukking. In de traditie van de Soweto-herdenking gaan we de straat op om onze solidariteit met het verzet in Zuid-Afrika te tonen. Hierbij willen we de strijd tegen apartheid verbinden met de strijd tegen racisme in Nederland.

De gebeurtenissen in Zuid-Afrika geven een extra belang aan de akties dit jaar. Nelson Mandela is vrijgelaten en het ANC en andere organisaties zijn "gelegaliseerd", maar hun bewegingsvrijheid is zeer beperkt gebleven. De anti-apartheidsstrijd is in een stroomversnelling gekomen. Maar de ruimte die gekreëerd is, is, hoe belangrijk ook, klein. Alleen door verdere strijd in en buiten Zuid-Afrika kan deze ruimte vergroot worden. Alleen door voortdurende druk zal het regime in Pretoria bereid zijn werkelijk afstand te doen van het apartheidssysteem en te onderhandelen over een vrij en niet-racistisch Zuid-Afrika. De apartheidstaat ondergaat cosmetische veranderingen, maar de kern van de apartheid blijft bestaan. De Klerk pleit voor blijvende privileges voor blanken, terwijl het geweld en het onrecht ten opzichte van de zwarte bevolking voortduren. De aanleidingen voor het protest in 1976 in Soweto, het verplichte afrikaans en de achterstelling van het zwarte onderwijs, gelden vandaag de dag nog. De strijd voor veranderingen zal dan ook voortgezet moeten worden. De gebeurtenissen op 26 maart jl. in Sebokeng, waar bij een demonstratie 17 mensen werden doodgeschoten, bewijzen dat het apartheidssysteem eerder nog de vinger aan de trekker houdt dan dat zij werkelijk tot onderhandelen overgaat.

Wij willen de strijd in Zuid-Afrika ondersteunen door op 15 en 16 juni in Den Haag aktie te voeren onder de leus "Shell uit Zuid-Afrika, Sankties Nu!". In het teken van het honderdjarig bestaan van Shell willen we duidelijk maken dat de steun van Shell aan het apartheidsbewind geen schoonheidsfoutje is. Het is een onderdeel van de bedrijfspolitiek die als een rode draad door haar geschiedenis loopt. De naam Shell duikt ook op bij uitbuitingspraktijken in Latijns-amerika of bij milieuschandalen in eigen land. Wij willen dit tijdens de aktie zichtbaar maken met spandoeken en spektakel wat we rond het Shell-hoofdkantoor gaan opbouwen.

De aktietweedaagse zal bestaan uit een geweldloze blokkade van het Shell-hoofdkantoor op vrijdag 15 juni en een grote demonstratie die eindigt in een manifestatie bij de Zuidafrikaanse ambassade op zaterdag. Op vrijdag zal de aandacht vooral geconcentreerd worden op de honderdste verjaardag van Shell. Op zaterdag zullen we voor de Zuidafrikaanse ambassade staan om onze steun aan het Zuidafrikaanse verzet te betuigen.

Het internationale hoofdkantoor van Shell is de plek bij uitstek om Shell onder druk te zetten. Het prestigieuze hoofdkantoor wordt bevolkt door de hoofddirektie van Shell en door tientallen direktoren van dochterondernemingen van Shell. Boven de ingang zitten zij in hun bunker, het managementsblok. Van hieruit wordt het beleid gemaakt wat uitgevoerd wordt in Zuid-Afrika, Turkije, El Salvador en andere landen. Juist op hun verjaardag zullen we hun dagelijkse routine gaan verstoren. Door het protest heen zullen zij zich een weg moeten banen naar hun luxe direktiekamers.

16 juni soweto herdenking

16 juni honderd jaar shell

De aktievoorbereidingen zijn in volle gang. Als je meer wilt weten over de voorbereidingen, de werkgroepen, slaappleatsen, kinderopvang enz. neem dan contact met ons op.

Ook als je mee wilt doen, op welke manier dan ook, laat het ons weten.

Landelijk overleg "Shell uit Zuid-Afrika, Sankties nu"
p/a boekkafé de Rode Hond, Prins Hendrikstraat
138, 2518 HX, Den Haag
070 - 364 88 61, ma-vr 14.00-16.00 uur.

De 15/16 juni aktie gaat veel geld kosten. Ons giro-nummer is: 5914299, tnv "Shell uit Zuid-Afrika", Amsterdam, ovv 15/16 juni aktie.

vrijdag

Op deze dag zal vanaf zeven uur 's ochtends het internationale hoofdkantoor van Shell geblokkeerd worden. Dit hoofdkantoor bestaat eigenlijk uit twee delen: het oude en het nieuwe hoofdkantoor. Daarnaast staan er in de direkte omgeving nog twee grote kantoorgebouwen van Shell. Deze twee kantoren zijn van het hoofdgebouw gescheiden door de openbare weg. Ze zijn wel met het hoofdgebouw verbonden door ondergrondse tunnels.

We willen het hoofdgebouw omsingelen en de ingangen blokkeren. Daarmee blokkeren we ook de parkeergarage van het hele Shell-complex, wat zich onder het hoofdgebouw bevindt.

Door een blokkade van het internationale hoofdkantoor dwingen we de directie ondergronds te gaan.

Overigens is het de vraag of Shell, gezien de arrogantie die we van haar gewend zijn, op deze manier de blokkade zal dulden. Door letterlijk bij Shell op de stoep te gaan staan willen we laten zien dat er geen reden is tot een verjaardagsfeestje.

In het gebied rond het hoofdgebouw gaan we onze strijd tegen Shell in haar verschillende aspecten zichtbaar maken. We willen aandacht besteden aan Shell als milieuvvervuiler, Shell's rol in Indonesië, Latijns-Amerika, aan het feit dat Shell niet alleen in Zuid-Afrika een racistische bedrijfspolitiek voert enzovoorts. Door Shell van verschillende kanten aan te vallen willen we de druk opvoeren die moet leiden tot de terugtrekking van Shell uit Zuid-Afrika.

Van alle uitdrukkingmiddelen die er mogelijk zijn willen we gebruik maken. De blokkade moet opzwevend, vrolijk en strijdbaar zijn. Vliegers, vlaggen, een groot paard van Troje, we zullen onze fantasie laten werken. Er komen overal podia voor muziek en theater rond het aktieterrein.

We kiezen voor een geweldloze blokkade. Mocht de politie willen ingrijpen, dan haken we stand in. Het kan gebeuren dat we onder dwang ruimte moeten maken. Dat is geen ramp. De blokkade is effectief wanneer ze de spanning rond het bedrijf vergroot, Shell nog meer dan nu al het geval is in de hoek van kollaboratie met apartheid zet.

zaterdag

We willen de opstand in Soweto herdenken en het verzet in Zuid-Afrika van nu ondersteunen door een grote demonstratie en een manifestatie voor de Zuidafrikaanse ambassade te houden. De demonstratie vertrekt om 13.00 uur vanaf het Malieveld. We willen vrolijk en strijdbaar in de stad aanwezig zijn. Na een tocht door de haagse binnenstad eindigt de demonstratie in een manifestatie bij de Zuidafrikaanse ambassade.

Op de manifestatie zal vooral de opstand in Soweto herdacht worden en zal het thema "intensivering van de sankties" opnieuw benadrukt worden.

Nog steeds zit Shell in Zuid-Afrika, nog steeds is er geen boycot van Zuidafrikaanse kolen, nog steeds bestaat er een luchtvaartverdrag met Zuid-Afrika.

De strijd is nog lang niet beslist, de uitkomst is nog onzeker.

De strijd in Zuid-Afrika, in de townships, gaat door,

Ook in Nederland moet de strijd doorgaan!!

AKTIEDAG tegen SHELL!

Voorlopig overzicht van de akties op 28 april

A l k m a a r

Bij één pomp wordt aktie gevoerd, o.a. het koor Rooie Toon treedt er op.

A m s t e r d a m

10.30 vertrekt *Fietstocht* vanaf het Haarlemmerplein. De tocht gaat naar Haarlem. Onderweg: korte blokkades bij Shell-pompen. In Haarlem worden bij een Shellpomp mensen opgehaald voor de slotmanifestatie in Amsterdam.*****

13.00 - 15.30 **SHELLPOMP EUROPABOULEVARD**: Tanken slegs vir blanken: als politieagenten verklede mensen delen pamfletten uit alleen aan gekleurde auto's/ Trommel weg die rommel/ Workshop Zuidafrikaanse vrijheidsliederen/Apartheid-dicht-bij-je-bed-show: bedden naast de pomp/Bommetje leggen niemand zeggen/Straatschilderen: kleur-in*****

13.00 - 15.30 **SHELLPOMP WESTERDOKSDIJK**: bouwwerk/Filmopnamen voor anti-apartheidsfilm/14.00 Stef Avezath, bewegingstheater/13.00 Workshop Zuidafrikaanse vrijheidsliederen o.l.v. Steve Kitson.*****

13.00 - 15.30 **SHELLPOMP ZEEBURGERDIJK**: Inpakken met stroopslierten. ("pek met veren")/jamsessie/optreden bands *****

13.00 - 15.30 **SHELLPOMP TWEDE VAN DER HELSTSTRAAT** ("Okurahotel"): Schelpenpad/Fanfare van de eerste Liefdesnacht/Slangenknopen/Poppentheater*****

13.00 - 15.30 **POSTJESWEG: VROUWENPOMP*******

13.00 - 16.00 **SHELLPOMP HOBBEKMADE** ("Apollohotel"): Terras/Bouwwerk/Optreden van 13.30: "Brezhnev" (vrolijke hardcore) 15.00: "Undercover" (reggae)*****

16.00 - 18.00 **FINALEPOMP HOBBEKMADE** ("Apollohotel") **we roepen iedereen op ter afsluiting van de aktiedag naar deze pomp toe te komen en te blokkeren:**

/optredens van: "Armand" (protestzanger) "Silicone Kits" (glitterpunk) "Asha en Solo" (percussie)/toespraak van Kumar Sanjay, ANC-vertegenwoordiger in Nederland*****

AVONDPROGRAMMA Zaal 100 Wittestraat 100. 18.00 Zaal open /19.00 Eten/21.00 Bespreken hoe we vanuit Amsterdam bij kunnen dragen aan de "Shell uit Zuid-Afrika, sancties nu"-aktieplannen in mei en juni/ 22.30: Optreden "Bellies goes bonkers"

A m e r s f o o r t

Eerst: demonstratie langs het gemeentehuis. Amersfoort is LOTA-gemeente maar doet er niets aan. Zowel brandweer, politie als stadsbus hebben kontrakten met Shell. Vanaf 14 uur: aktie bij pomp op de Vlasakkerweg. Een, misschien twee tractoren zullen worden ingezet. Op de tractor speelt een bandje. Verzamelen tussen 12.00 en 12.30 uur op de Varkensmarkt.

A p e l d o o r n

Verzamelen om 11.30 in het Mufcafe. Van 12.00 tot 15.00 picket-line bij de pomp aan de "Deventerstraat". Er komt een bandje met Afrikaanse percussie, gezamenlijk wordt er een anti-Shellstandbeeld gemaakt, zijn er grote spandoeken, enz.

A r n h e m

Aktie van 14.00 tot 15.30 bij de pomp aan de Apeldoornseweg. Picket-line met de grote "draken"-borden, bord "tanken slegs vir blanke auto's", wedstrijd slangensnijden.

B r e d a

Nog onbekend

D e n B o s c h

Om 11.00 uur start de pompenestafette door den Bosch bij het winkelcentrum de Rompert. Fietstocht langs vier Shellstations "Gestelseweg", "Helftheuvelweg", "Bruistensingel", "Graafsebaan". Iedereen wordt gevraagd toeters, bellen en claxons mee te nemen. Van iedere pomp wordt een "restricted area" gemaakt.

C a s t r i c u m

Nog niet zeker. Waarschijnlijk picket-line bij een pomp met optreden van één of meer koren.

D e l f t

Verzamelen om 13.00 op de Markt. Hier zingt een koor Zuidafrikaanse vrijheidsliederen, zijn spandoeken, worden pamfletten uitgedeeld en een kort praatje gehouden. Om ongeveer 14.00 aktie bij de twee Shellpompen op de "Westlandseweg" tot ongeveer 16.00 uur. Olie drums. vanaf 16.00 uur is het napraten in het kraakkafe Huyterstraat 2. Om 17.30 kan je hier een vegetarische maaltijd krijgen voor 7,50, vantevoren intekenen bij bovenstaand telefoonnummer.

D e v e n t e r

Waarschijnlijk aktie bij twee pompen

E i n d h o v e n

Verzamelen: vredeswinkel Grote Berg 41, 13.15 uur. Eerst: Floraplein, na anderhalf uur: dezelfde aktie op de Vestdijk. Langsgetrokken met veel lawaai olievaten, emmers etc. Er worden behangrollen ontrold waardoor je een filmeffekt krijgt. Op de inrit van de stations komt een dunne plank te liggen die is bevestigd aan een aantal zwart geschilderde poppen. Deze klappen met veel lawaai als een auto probeert te gaan tanken. Verder treedt er een fanfare op, zijn er zwart-groen-gele ballonnen, en plaatsen ze waarschuwingsborden op 300/200/100 meter voor de pompen

E n s c h e d e

Gaan pamfletten in het Duits en het Nederlands uitdelen bij de grensovergang Glanerbrug/Gronau.

G e l e e n

Picketline bij de pomp "Jos Klijnenlaan 711"

D e n H a a g

Verzamelen: 10.30 uur Buitenvorm 214. Van hier vertrek naar de pompen. Er komt een koor dat Zuidafrikaanse strijdliders zingt en er treedt in ieder geval 1 muziekgroep op. Spandoeken worden dwars over de oprit gespannen. Er wordt gestreefd naar een blokkade, eventueel met auto's en bakfietsen. Adressen van de pompen blijven geheim tot de dag zelf. Op 24 april is er nog een vergadering over de aktie: om 20.30 uur in het Derde Wereldcentrum, Prinsengracht 38.

Op 28 april kan er even niet getankt worden bij Shell. Op deze dag in het jaar van haar honderdste verjaardag zullen er in Nederland in minstens 28 steden en dorpen bij meer dan 50 Shellbenzinstations akties gevoerd worden. Hiernaast trekken nog verschillende fiets/bus- en motorestafettes door het land langs Shellpompen. In minstens 5 andere Europese landen zijn gelijksoortige akties georganiseerd. Eerst iets over de achtergronden van de aktie en daarna een lijst van alle akties in Nederland.

"Wij hebben te lang op onze vrijheid moeten wachten. We kunnen niet langer wachten. Nu is de tijd rijp om de strijd op alle fronten te verheven. Onze inspanningen nu te verslappen, zou een vergissing zijn die volgende generaties ons niet zouden kunnen vergeven.(...) We doen een beroep op de internationale gemeenschap de campagne om het apartheidsregime te isoleren voort te zetten. Nu sancties opheffen zou het risico meebrengen dat het proces naar de volledige afschaffing van apartheid wordt onderbroken. Aldus een ongebroken Mandela op de dag van zijn vrijlating in Kaapstad.

De vrijlating van Mandela, de legalisatie van het ANC en vele andere organisaties zijn grote overwinningen. De komende tijd wordt het spannend in Zuid-Afrika, nu de strijd tegen apartheid in een beslissende fase terecht is gekomen. Doordat er voor de verzetsbewegingen perspectief bestaat om openlijk te kunnen gaan functioneren ontstaan er nieuwe mogelijkheden om de strijd aan te gaan. Duidelijk is dat de strijd zich intensifieert. In de bedrijven, in de woonoorden en op straat zullen de veranderingen bevochten moeten worden.

Deze strijd steunen we. Nu onze inspanningen voor een verdere isolering van het apartheidsbewind en het vertrek van Shell uit Zuid-Afrika opgeven zou het domste zijn wat we kunnen doen. De Klerk zou ons er hartelijk voor bedanken en Shell zou tevreden achteroverleunen en zich gesterkt voelen in haar conflicten met de Zuid-Afrikaanse vakbonden. Alleen verdergaande druk dwingt het apartheidsregime tot verdere konsessies. Het regime is aan het wankelen gebracht en algemeen wordt

AKTIEDAG tegen SHELL!

erkend dat de economische sancties hierin een grote rol hebben gespeeld. Hoe groter de druk op het apartheidsregime, des te sterker de positie van het zwarte verzet is in de onderhandelingen met de Klerk, des te sneller kan het einde van de apartheid gevierd worden.

Het is hierom dat door alle relevante anti-apartheidsgroepen in Zuid-Afrika wordt opgeroepen om de strijd voor sancties en desinvesteringen voort te zetten. Shell is in Nederland het symbool geworden voor de strijd voor sancties. Pressie op Shell zal van invloed zijn op hoe de krachtsverhoudingen in Zuid-Afrika zich ontwikkelen.

Shell is grootste buitenlandse investeerder in Zuid-Afrika en het bedrijf ondersteunt het apartheidsbewind. Jarenlang heeft ze ervan geprofiteerd en nooit heeft ze zich er daadwerkelijk tegen verzet. Als ze nu zegt dat de konsessies die de Klerk heeft gedaan haar beslissing om te blijven rechtvaardigen draait ze de zaak 180 graden om. Juist de sancties en de desinvesteringen van honderden andere bedrijven hebben de Klerk tot deze stappen gedwongen. Terwijl Shell niets deed en gewoon bleef om te profiteren van de apartheid.

Het belangrijkste doel van de akties is Shell verder maatschappelijk te isoleren. Op 28 april zal zichtbaar worden hoe wijd verspreid, diep verankerd, massaal en kleurrijk het verzet tegen Shell is. We willen met deze aktie en de andere geplande akties in het voorjaar zo'n spanning rond het bedrijf creëren dat het het gesprek van de dag wordt; niemand mag er meer omheen kunnen. Onze inspanningen zijn effectief wanneer ze de onrust rond het bedrijf vergroten. Het op vele manieren

beschadigen van 'de goede naam' is wat uiteindelijk telt bij Shell. Het is deze onbetaalbare schade waar Shell werkelijk bevreesd voor is.

Automobilisten die willen tanken zullen op 28 april terecht komen in een theaterstuk, een punkkonsert, een filmvoorstelling, een hossende massa of een discussie. De ene keer krijgt de aktie de vorm van een blokkade, de andere keren is er sprake van een picket-line, soms zal het iets er tussenin zijn. De akties vinden overdag plaats en zijn geweldloos.

Aan de voorbereidingen van de akties nemen een groot aantal verschillende groepen deel. Wie dit zijn kan per plaats verschillen. Soms heeft de plaatselijke kraakgroep het initiatief genomen, soms de wereldwinkel, vaak

natuurlijk ook de plaatselijke anti-apartheidsgroepen. In veel gevallen is er ter voorbereiding van de aktie een samenwerkingsverband opgericht. KZA, Groen Links, en de Voedingsbond FNV ondersteunen de aktie actief.

Haarlem

Verzamelen om 10.30 uur bij de Stadsschouwburg op het Wilsonplein. Van hier vandaan vertrek naar een Shellpomp. Daar treedt op een straatorkest, is een groot spandoek, een bakfiets met materiaal, een bord "alleen voor witte auto's", en wordt er geschminkt.

Hoorn

Waarschijnlijk twee pompen in Enkhuizen met een optreden van de EX.

Heerlen

Nog onbekend

Leiden

Verzamelen: 11 uur op het Stadhuisplein. Twee pompen zullen worden bezocht. Automobilisten die bij Shell willen tanken worden geenqueteerd met ellenlange vragenlijsten. Ook komt er een 'verkleedpartij' bij een pomp. Verder: gevarendriehoeken langs de weg met als tekst: "U nadert Apartheid".

Nijmegen

Verzamelen: 13 uur in de Klinker, Van Broekhuizenstraat 48. Van 13.30 tot 14.30: Ludiek akties met muziek bij ten minste vier Shell-pompen. Picket-lines en discussie met automobilisten. 15 uur: omdopen van Keizer Karelplein in Mandelaplein. vijf bordjes zullen worden vervangen. 15.30: Aanbieden van een anti-apartheidspakket aan de gemeente bij het stadhuis. Het voorkeursbeleid moet gehandhaafd blijven. Geen nieuw Shell-kontract. Adressen Nijmeegse pompen: Tooropstraat; Grootstalselaan; St. Annastraat; Hatertseweg; Meerboscheweg; Berg en Dalseweg.

Noord Nederland (regio)

De aktie konsentreert zich rond de snelweg Zwolle-Groningen (A28). Twee aktiekaravanen bezoeken de zes pompen langs deze snelweg met spandoeken, trommelsessies op olievaten, muziekgroepjes, schelpendrempels, enz. Eindpunt van de spektakelkaravaan zijn de twee Shellpompen in Beilen. Zowel de karavaan uit Groningen als die uit Zwolle worden er om 15.00 uur verwacht voor een grootse olievatensymfonie. In Zwolle wordt om 13.00 uur vanaf het Veemarktterrein vertrokken, in Groningen ook om 13.00 uur vanaf het Hoofdstation. Voorverzameld wordt er om 12.00 uur in Hoogeveen bij de wereldwinkel, om 12.00 uur in Assen bij de wereldwinkel, om 12.00 uur in Meppel bij het station. Hoogeveen en Meppel gaan naar Zwolle, Assen naar Groningen.

Oldenzaal

Picketline en lawaaidemo bij Shellstation "Tij"

Rotterdam

Aktie bij twee pompen. In Rotterdam noord op Middellandplein om 12.00 uur en in Rotterdam-Zuid om half drie bij ? Mensen gaan per fiets van noord naar zuid met veel getoeter, spandoeken etc. Er komt een vrachtwagen met band. In Rotterdam zullen ook een aantal Groen Links 'prominenten' aan de akties meedoen, waaronder Paul Rosenmöller en Andrée van Es. Waarschijnlijk komt er nog een derde pomp bij, deze ligt pal naast het Nederlandse hoofdkantoor van Shell aan het Hofplein.

Tilburg

Bij minimaal 2 pompen picket-lines, misschien bij drie of vier. Waarschijnlijk optreden van fanfares.

Utrecht

Muzikale demonstratie langs twee pompen. Start op 12.00 bij het ACU, Voorstraat 71. De eerste pomp die bezocht wordt, zal in gebruik worden genomen als autowerkplaats, de tweede wordt omgetoverd in een zonovergoten terras met bediening. Het ACU is vanaf 11 uur open en voor de gelegenheid omgetoverd in een anti-Shell-kermis. Ook hier een terras, er kunnen Shellpompjes omvergekegeld worden, slangetjes gesneden enz. 's Avonds is er ter afsluiting in het ACU een groot feest.

Wageningen

13-15 uur: Wedstrijd slangensnijden op de markt. Getracht zal worden het record van vorig jaar, dat op 12 seconden staat, te verbeteren/15.00 uur: verzamelen voor spektakel op de markt/15.30-17.00 uur: Spektakel bij Shell-pomp op de Lawickse Allee: vuurspugers, drummers (veel herrie), menselijke slang.

Fietsdemonstratie

Vertrek: 10.30 vanaf het Haarlemmerplein in Amsterdam. De tocht gaat naar Haarlem. Onderweg: korte blokkades (o.a. "banden plakken") bij Shell-stations. Shirt-reclame tegen Shell. Konsert van muzikanten die achterop tandems zitten. In Haarlem: reunie met Haarlemse aktievoerders. Gezamenlijke blokkade. Om 16 uur terug in Amsterdam voor de slotmanifestatie op de Hobbemakade.

Motordemonstratie

Nog niet zeker. Als je belangstelling heb, neem hierover dan contact op met Gert Jan in Wageningen, tel: 08370-16403

Jongerenbustocht

Bustocht georganiseerd door een aantal jongerenorganisaties, waaronder de PSJG. Vertrek rond twaalf uur met een bus vanaf het ACU, Voorstraat 71 in Utrecht. De bus gaat de snelweg af in de driehoek Utrecht/Den Haag/Rotterdam.

Buitenland

De oproep voor de pompenakties zoals die in Nederland gecirkuleerd heeft, hebben we ook naar anti-apartheidsgroepen en -aktivisten in een aantal West-Europese steden gestuurd. Inmiddels zijn er reakties gekomen uit Denemarken (Kopenhagen, Arhus), West-Duitsland (Freiburg, Frankfurt, W-Berlijn), Oostenrijk (Wenen), Groot-Brittannië (London) van groepen die op de 28ste akties aan het organiseren zijn. Uit een aantal andere landen hebben we geruchten vernomen over op handen zijnde akties, maar nog geen contact met de organiserende groepen.

STOP COVRA ! NIEUWE OPSLAGPLAATS VOOR RADIO- AKTIEF AFVAL IN BORSSELE

Dat liep als gesmeerd!

In de vroege ochtendspits van donderdag 12 april hebben zo'n 150 anti-apartheidsactivisten de grootste Shellpomp van Nederland geblokkeerd, die aan de A4 vlak onder Schiphol. Op eksakt hetzelfde moment kwamen van verschillende kanten de bussen toegestroomd en nadat een groep de snelweg was overgestoken via het restaurant ontstond er direkt een effectieve blokkade. Gedurende een uur was het onmogelijk te tanken, er is gekalkt, er zijn stencils uitgedeeld, er waren vlaggen, borden en spandoeken. Er hing een spandoek van 20 meter aan de ballustrade van het restaurant boven de snelweg.

De aktie trok veel aandacht en er ontstond dan ook meteen een flinke file. Er gingen heel wat middelvingertjes de lucht in, maar ook onverwachte solidariteit viel ons ten deel. Een vrachtwagen blokkeerde de ingang naar het parkeerterrein van het restaurant en ramde en passant de koplampen van de erachter staande auto. Deze automobilist hield zijn bloeddruk nog enigzins onder controle, de pomphouder had het er een stuk moeilijker mee. IJverig poetste hij de ramen die een meter verder al weer werden volgekalkt. Er gebeurde zoveel dat we niet eens op tijd doorhadden dat we zelfs Joris Voorhoeve verhinderd hadden om Shell te tanken.

Met deze aktie willen we duidelijk maken dat Shell zich juist nu terug moet trekken uit Zuid-Afrika en dat ze zolang ze dit niet doet nog steeds geboycot moet worden. Een Shellwoordvoerder zei na de aktie in een uitzending van radio Noord-Holland dat het onlangs in gang gezette proces van beëindiging van apartheid een interne Zuidafrikaanse aangelegenheid is. Bovendien is volgens hem aktievoeren tegen Shell bij een Shellpomp misplaatst omdat het hierbij gaat om een zelfstandig bedrijf dat 'toevallig' Shellprodukten verkoopt.

Als Shell het echter werkelijk aan het Zuidafrikaanse volk zou overlaten hadden ze alang gehoor moeten geven aan de jarenlange bestaande roep om terugtrekking. Het is maar al te duidelijk dat Shell haar banden met Zuid-Afrika blijft onderhouden vanwege de enorme winsten die daar te behalen zijn en dat ze haar verantwoordelijkheid voor haar aandeel voor het instandhouden van het apartheidsregime voortdurend van zich afschuift.

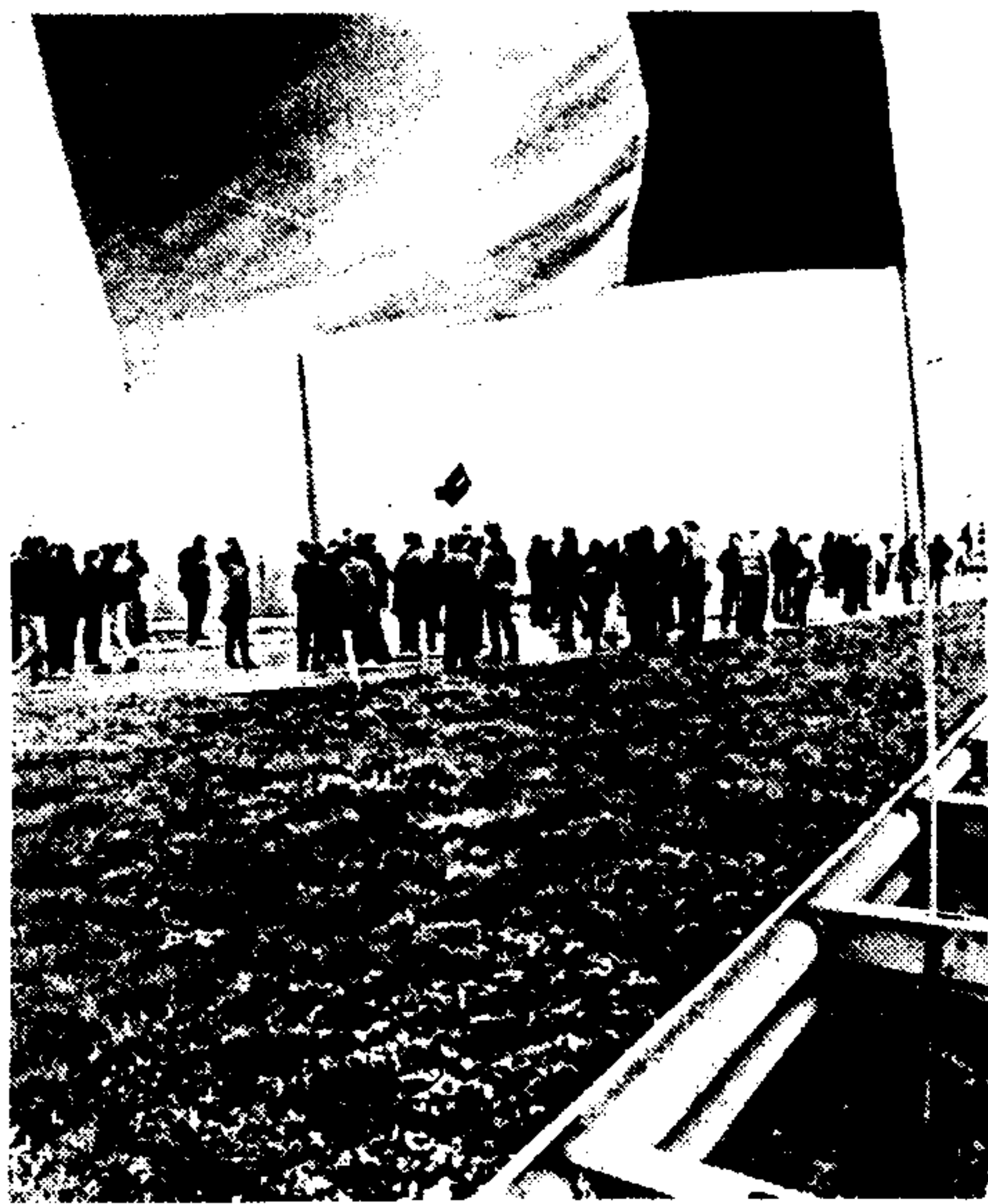
Dit apartheidsregime is niet structureel veranderd. De recente veranderingen die de Klerk onder sterke internationale druk heeft doorgevoerd doen alleen de repressie tegen de anti-apartheidsbeweging afnemen. De repressie op straat blijft even groot.

Het afzwakken uitstellen, of opheffen van sankties heeft geen positieve invloed op het ontmantelingsproces van apartheid, dan is het de Klerk namelijk gelukt waar het om te doen was: Zuid-Afrika raakt langzamerhand uit haar isolement zonder dat de blanke minderheid haar macht heeft hoeven prijsgeven. Om het proces te ondersteunen en een sterke onderhandelingspositie voor het verzet te creëren moeten nu, juist nu, sankties en desinvesteringen doorgevoerd worden.

Zolang het apartheidsregime in Zuid-Afrika nog bestaat zullen we aktie blijven voeren tegen al diegenen die het ondersteunen. Zij vertragen de afbraak van de apartheid. Wij kunnen dat proces versnellen door hen te dwingen de banden met Zuid-Afrika te verbreken.

Wij eisen: onmiddellijke terugtrekking van Shell uit Zuid-Afrika, steun aan het verzet, sankties nu !!

"geen Shellbenzine voor de apartheidsmachine"

Terreinbezetting van vrijdag 4 tot maandag 7 mei
Blokkade bouwverkeer op maandag 7 mei
Verzamelen vrijdag 4 mei / 3 uur op Goes CS

Binnenkort wordt vlakbij de kerncentrale Borssele een bovengrondse opslagplaats en verwerkingsfabriek voor radio-actief afval gebouwd. Nu gaat laag en midden radio-actief afval naar Petten en het hoog radio-actief afval gaat naar Engeland en Frankrijk. Als de opslagplaats van de COVRA klaar is, gaat alles naar Borssele en in 1994 komt het (oude) radio-actieve afval terug uit Frankrijk en Engeland.

De laatste juridische procedure tegen de bouw door de COVRA liep bij de Raad van State. Deze heeft zojuist beslist dat met de bouw kan worden begonnen.

Inmiddels staan er al hekken om het bouwterrein heen.

De COVRA in Borssele?

De belangrijkste bezwaren ertegen zijn de volgende:

1) De COVRA gaat in haar vergunningsaanvraag uit van veel meer ruimte dan ze nu, strikt genomen, nodig heeft. Dat wil zeggen dat de COVRA heeft berekend, hoeveel ruimte ze nodig zou hebben, als er in Nederland nog maximaal 4 kerncentrales met een vermogen van 1000 MW bij zouden komen, waarvan ook al het afval in het Sloe geborgen zou moeten worden. Als de COVRA méér geld wil uitgeven, moet ze dat natuurlijk zelf weten.

Maar: door nú alvast rekening te houden met nieuwe kerncentrales wordt het probleem ('waar laten we het afval') (tijdelijk) opgelost en de bouw van nieuwe centrales makkelijker gemaakt.

Kortom: de COVRA betekent wéér een stapje verder op weg naar nieuwe kerncentrales; er wordt niets gedaan om de beste oplossing voor het radio-actief afval dichterbij te brengen, namelijk géén afval meer produceren, dus centrales dicht.

2) De COVRA wil afval gaan verbranden als ze in ruimtegebrek komt. Dit levert een extra uitstoot van radio-actieve stoffen naar de buitenwereld op. De lozingen naar water en lucht zullen ca. 2,5 keer zo hoog zijn als zonder verbranding. Bij het optreden van storingen in de ovens zal dit nog veel hoger komen te liggen.

3) Ook zonder verbranding loost de COVRA radio-actieve stoffen in de Westerschelde. De lozingen zijn zó hoog, dat er kans is dat de kwaliteit van het Westerschelde-water op dit punt boven de norm ('basis-kwaliteit oppervlaktewater') komt.

4) De COVRA wil zich buitendijks gaan vestigen (5,20 meter boven NAP). Alleen het gebouw voor warmte-producerend hoog radio-actief afval wordt tot een hoogte van 10 meter boven

NAP beschermd tegen overstromingen. In geval van een overstroming (kans: 1 x in 10.000 jaar) moeten we afwachten, of alle maatregelen voldoende zijn om grote lozingen in zee te voorkomen. Gezien het feit, dat de tijdelijke opslag bedoeld is voor een periode van 100 jaar, en de onzekerheden over eventuele zeespiegelrijzingen in die periode zeer groot zijn, een uiterst onlogische lokatiekeuze.

5) De afgewerkte splijtstofelementen worden in vaten opgeslagen met een technische controle op eventuele lekkages. Het hangt van de inschatting van de kans op falen van de apparatuur af, in hoeverre dit tot onaanvaardbare risico's leidt. De COVRA schat de kans op falen 10 x lager in dan een Duits onderzoeksrapport. Ook wordt in de milieu-effektrapportage met geen woord gerept over de kans op menselijk falen.

6) De vestiging van COVRA in het Sloegebied betekent dat er flink wat radio-actief afval door Zee-land vervoerd zal gaan worden. Over de weg, via het spoor en over zee. Dit betekent in ieder geval dat de mensen langs de route een (weliswaar gering) extra dosis straling krijgen. Bij ongevallen zou de hoeveelheid straling echter wel flink op kunnen lopen. Het wegtransport gaat via de gevaarlijke stoffenroute, de goederenspoorweg naar het Sloe gaat echter dwars door woonkernen. Over de risico's van scheeps-transport wordt al helemaal niet gesproken.

7) Er ontstaat zo langzamerhand een behoorlijke konsentrasie van nucleaire installaties in de Delta (kerncentrales Borssele en Doel, COVRA). Met bezwaren van de bevolking van de gemeente Borssele is nauwelijks rekening gehouden. De bevolking van de omliggende gemeenten (Arne-muiden, Middelburg, Vlissingen, Breskens) is helemaal niet in de voorlichting betrokken.

Voor de terreinbezetting en blokkade van 4 t/m 7 mei de volgende praktische tips:
Neem tent, slaapzak, matje, warme kleren, plastic, muziekinstrumenten enz. mee (geen dure spullen, denk aan ontruiming) en liefst eigen vervoer.

Voor verdere inlichtingen:
sekretariaat 'STOP COVRA'
Sw.De Landastraat 73
Arnhem. tel. 085-51 49 57
(ma.+wo. 14-17 uur)
giro.28 400 23
(tnv. Stop COVRA Middelburg)

Er vertrek een bus uit Amsterdam om half twaalf vanaf het Museumplein

KAPITALISME ZONDER

ALTERNATIEF?

inleiding

In Zwarte nr.122/'89 stond een artikel, waarin cityvorming in een politiek-ekonomiese kontekst werd gezet: de huidige ontwikkelingen zijneen logies gevolg van de herstrukturering van het internationale kapitaal, het post-fordisme. Het artikel, "uit het isolement, de wijken in", was deels gebaseerd op het boek "Das neue Gesicht des Kapitalismus" van Joachim Hirsch en Roland Roth. In dit boek beschrijven Hirsch en Roth de ontwikkeling van het fordisme, d.w.z de ontwikkeling die het kapitalisme volgt na de eerste wereldoorlog naar massaproductie en massakonsumptie en de daarmee samenhangende vervreemding van de arbeid en in de woonomgeving. Als begin '70 de ekonomiese krisis uitbreekt volgt er een herstrukturering van het kapitaal: het post-fordisme, mogelijk gemaakt door de invoering van nieuwe technieken in de informatica (verdergaande automatisering en bewakingstechnieken) en in de bio- en genentechnologie. Een ontwikkeling die leidt tot een sterke (internationale) arbeidsdeling, de afbraak van vele sociale voorzieningen, de huisvrouwisering van de arbeid, de versnelde invoering van fleksibele arbeid, etc. Het kapitaal komt versterkt uit de krisis, hierbij niet gehinderd door de traditionele organisaties. Voorzieningen worden afgebroken, er dreigt een tweedeling in de samenleving en "derde wereld-verhoudingen" worden nu ook naar de metropolen overgezet. En links kijkt verbijsterd toe.

Het interessante van het boek van Hirsch en Roth is dat ze naast een beschrijving van de ontwikkeling van het kapitalisme - van fordisme tot post-fordisme - ook een beschrijving geven van de ontwikkeling van links, de nieuwe bewegingen en de krisis van het marxisme, waarbij ze met name ingaan op de zgn. Nieuwe Sociale Bewegingen: "de nieuwe sociale bewegingen tussen marginaliteit en maatschappijverandering" De vraag is: heeft links een antwoord op de herstrukturering van het kapitalisme?

Begin dit jaar verscheen er bij het VSA-Verlag een vervolg op dit boek, geschreven door Joachim Hirsch: "Kapitalismus ohne Alternative". Het boek bestaat uit twee delen. In het eerste deel beschrijft hij de krisis in de anti-kapitalistische theorie. Het is een verdere uitwerking van de ontwikkelingen van het post-fordistische kapitalisme. In het tweede deel probeert hij een aanzet te geven en perspectieven te schetsen voor een socialistische politiek: zijn de kapitalistische produktieverhoudingen nog te veranderen?

Dat links in een krisis zit is langzamerhand wel duidelijk: de sociaal-demokratie is niet in staat om de afbraak van de eigen "verzorgingsstaat" tegen te gaan, de communisten besluiten bijna overal zichzelf maar op te heffen - en de ontwikkeling in met name oost-europa helpen daarbij een stevig handje mee - ,autonoom links heeft zichzelf opgesloten in een stevig isolement, de anti-imperialisten en revolutionair-socialisten zien zich gekonfronteerd met een krisis in de bevrijdingsbewegingen - Nicaragua is het voorlopige bewijs, dat de greep van het kapitalisme zo groot is geworden, dat het onmogelijk is geworden om binnen één land een revolutie door te voeren. De praktijk is dat het kapitalisme niet aan het instorten is, maar juist steeds sterker uit elke krisis te voorschijn komt. En als we nog hoop zeggen te hebben in een revolutie, dan zal het een wereldrevolutie moeten zijn: een uitzichtsloze situatie en de vraag is dus wat heeft links hier nog tegenover te stellen? Of heeft het kapitalisme inderdaad gewonnen?

Hirsch probeert in zijn boek op deze vragen antwoorden te geven. In het laatste hoofdstuk ontwikkelt hij een idee voor een "radikaal-reformisme", waarbij hij de opvatting ontwikkelt, dat waar het kapitaal niet te verslaan is, het van binnenuit uitgehold moet worden. Hij neemt daarbij wel afstand van sociaal-demokratiese opvattingen, maar vindt tegelijkertijd dat het begrip Revolutie aan een her-

interpretatie toe is. Verwijzend naar Gramsci stelt hij dat revolutie " een moeizaam proces is van sociale strijd en veranderingen, die niet gebaseerd zijn op simpele mechanismes en tendenzen".

Hier volgt een vertaling van het laatste hoofdstuk van het boek van Hirsch. Het is niet helemaal integraal overgenomen, maar het geeft wel een idee, waar hij heen wil. Het is een opvatting, die hier en daar wel vraagtekens oproept. In ieder geval worden een aantal "heilige huisjes" van de radikaal-linkse beweging omver geworpen. Het boek is een aanzet tot een discussie over de toekomst van links. De serie artikelen die we de afgelopen tijd in de Zwarte hebben gehad over de ontwikkelingen in Oost-Europa - onder de kop: "is het kommunisme dood?" - krijgt hierbij een vervolg naar West-Europa. Zijn er nog mogelijkheden om vorm te geven aan een socialistiese samenleving, aan een samenleving zonder uitbuiting, onderdrukking en vernietiging. De opvatting van Hirsch, dat we het kapitalistische marktmechanisme maar moeten aksepteren, doet in eerste instantie wel even je tenen opkrullen, maar als je doorleest en denkt, rollen er een aantal overwegingen uit, die wel interessant zijn, die misschien reëler zijn dan een aantal "verouderde" marxistiese opvattingen of "beleggen" anarchistiese ideeën.

Hirsch gaat uit van de belangen, die kapitaal en staat bij elkaar hebben, bijv. met de sociale voorzieningen, of bij de aanleg van infrastructuur (zie hiervoor bijv. ook Zwarte nr. 122/'89, of bijv. "Kapitalisme en de burgerlijke staat" van Siep Stuurman). Uitgangspunt is dan niet om, zoals de sociaal-demokratie heeft gedaan, om de kapitalistiese processen te stroomlijnen - akseptabeler te maken - maar om er wezenlijk in in te grijpen, door een politieke tegenmacht op te bouwen en "geleidelijke" veranderingen af te dwingen. Hij pleit dus niet voor een nieuwe "mars door de instituten", maar voor een opbouw van een tegenmacht naast de oude organisaties! Een randvoorwaarde bij Hirsch is, dat hij er vanuit gaat dat een "verelendung" van de samenleving niet zal leiden tot radikale veranderingen, laat staat tot revolutionaire processen. Een pleidooi voor een "radikaal reformisme".

hdb.

De boeken zijn misschien verkrijgbaar in de linkse boekhandel en anders wel te bestellen.

Das neue Gesicht des Kapitalismus-Hirsch/Roth - VSA Verlag, Hamburg 1986 - ISBN 3-87975-374-1;

Kapitalismus ohne Alternative - Hirsch - VSA Verlag Hamburg 1990 - ISBN 3-87975-519-0;

HOE ZIJN DE KAPITALISTIESE PRODUKTIE VERHOUDINGEN

Hoewel het tegenwoordig wat ouderwets schijnt te zijn om nog over de produktieverhoudingen, over de ekonomie of over het kapitalisme te praten en hoewel politieke "verhandelingen" tegenwoordig liever beperkt worden tot praten over de "kulturele highlights" van onze postmoderne "risikomaatschappij": de kern van alle maatschappelijke problemen ligt toch nog steeds wel hier. Het zijn de economische verhoudingen die de sociale structuren en de maatschappelijke vormen, de politieke instituties en krachten, het konsumptiegedrag en de modes, de ontwikkeling en de krisissen van de samenleving bepalen. En als we het kapitalisme niet los kunnen zien van uitbuiting, onderdrukking en vernietiging, dan vallen of staan alle konsepten om de maatschappij te emanciperen met ons vermogen, om reële ideeën te kunnen ontwikkelen om het te kunnen overwinnen.

Het alternatieve socialisme is niet verrezen en dat het kapitalisme in een aantal metropolen nog een beetje draaglijk gezicht toont, is te danken aan tientallen jaren harde politieke en sociale strijd. Voor een beredeneerd socialisme bestaan er geen overtuigende modellen meer. Over de hele wereld - en denk daarbij aan de huidige veranderingen in de "reëel socialistiese" landen - zien we zelfs een verbazingwekkende heropleving van kapitalistische opvattingen. Het typeert de toestand van links, dat er in feite geen discussies meer worden gevoerd over alternatieven voor het kapitalisme en over de weg daarheen.

Daarvoor zijn meerdere redenen. De traditionele recepten, met name het nationaliseren van de produktiemiddelen en een centraal geleide ekonomie, worden als hoofdweg naar een vrijere en humanere samenleving, niet alleen theoreties allang betwijfeld, maar ze zijn ook in de praktijk weerlegd. Een revolutionaire klassenbeweging, die dat nu nog in zijn vaandel schrijft, is in ieder geval in de metropolen niet meer te vinden. Het kapitalisme is daarentegen over de hele wereld bezig om de zware crisis van de jaren zeventig met succes te overwinnen, en voor de zoveelste keer in de geschiedenis bezig een nieuwe stabiele vorm te krijgen: na het "fordisme" dat na de oorlog ontstond, kondigt zich nu het "postfordisme" van de 21ste eeuw aan. En los van de vraag of de crisis van het fordisme al overwonnen is en de nieuwe "gouden eeuw" al begonnen is, blijft het feit staan dat het kapitalisme een ongebroken vitaliteit heeft en over de hele wereld een, nog groeiende, dominantie heeft. Er is in ieder geval geen spoor te zien van een stagnatie of van een ineenstorting. Ook de laatste, en zonder meer zware, economische crisis heeft alle theoriën

TE VERANDEREN?

over een zich verscherpende crisis en over een quasi natuurlijke tendens, waarbij het kapitaal uiteindelijk overwonnen zal worden, gelogenstraft.

Dit is reden genoeg om een aantal traditionele politiek-theoretiese opvattingen eens grondig opnieuw te bezien. Weliswaar zijn veel "revisionistische" dogma's - die er in principe van uitgingen dat het "laat-kapitalisme" geen economische krisissen meer zou kennen, doordat het politiek gestuurd wordt en en daarmee waarde-theoretiese opvattingen als antiek afdeden - zelf intussen weer achterhaald door de kapitalistische realiteit; ook de diverse orthodox-marxistische ineenstortingstheoriën zijn onhoudbaar gebleken. De ontwikkeling van de kapitalistische samenlevingen wordt nog steeds gekenmerkt door periodiek optredende krisissen met ingrijpende sociale en politieke gevolgen, maar de economische mechanismes leiden in geen geval tot een ineenstorting van het kapitalisme, maar vooralsnog alleen tot de konstant terugkerende noodzaak tot een ingrijpende reorganisatie van de produktie-, de uitbuitings- en de maatschappelijke verhoudingen.

De geschiedenis van de kapitalistische krisissen wordt als gevolg daarvan gekenmerkt door een reeks "passieve" revoluties, waarbij door middel van economies en politiek geweld de produktie- en uitbuitingsverhoudingen, de klassenstructuren en de sociale verhoudingen opnieuw geordend worden. Een duurzame verandering, of zelfs een overwinning op het kapitalisme, vereist een kollektief politiek handelen, dat alleen maar van "objektieve" economiese tendenzen kan uitgaan en er vanuit die gezichtspunten tegenover gezet kan worden. Maar tegelijkertijd ontstaan er door de voortduende krisissen en herstruktureringprocessen telkens weer nieuwe voorwaarden voor dit handelen.

Een "anti-kapitalistiese politiek" heeft een konsept nodig, dat uitgaat van ervaringen, en plausibele, realistische geformuleerde wegen en doelen bevat. Daarbij moeten we uitgaan van een aantal belangrijke veronderstellingen: dat we ons nu moeten realiseren, dat een technies hoogontwikkelde ekonomie binnen de huidige stand van zaken en ervaringen, niet zonder een funktionerend marktmechanisme kan. Het is niet duidelijk, hoe een rationele verdeling van de hulpmiddelen en de aan-

passing van de produktie aan de behoeftes van een hoog-technologiese samenleving met arbeidsdeling, zonder dat kan worden bewerkstelligd. Zelfs technies redelijk ontwikkelde plan-ekonomiën hebben dit probleem niet kunnen oplossen en lijden aan notoire problemen in de sociale voorzieningen en aan een gebrek aan efficiëntie, hebben te maken met een ongehoorde verspilling van grondstoffen en arbeidstijd, intelligentie en creativiteit. De oost-europese diskussies en pogingen tot ekonomiese hervormingen tonen dat aan. Maar een markteconomie betekent tegelijkertijd een vrije produktie en handel en draagt zo dus de kiem voor de ontwikkeling van kapitalistiese strukturen in zich.

Verder weten we dat er door het nationaliseren van de produktiemiddelen - en anders kunnen we een "socialisering" niet noemen, zolang de samenleving uit staten bestaat - d.w.z. door een formele afschaffing van het privé-eigendom, het probleem van demokraties beheer en kontrole van de produktie, nog lang niet is opgelost. In tegendeel: het leidt zelfs snel tot een samenballing van de ekonomiese en politieke macht, waarbij zelfs de toestand van een hoogontwikkeld monopolie-kapitalisme in de schaduw wordt gezet. Tegelijkertijd weten we dat gesocialiseerde of genationaliseerde ondernemingen, die moeten werken onder de (wereld-)marktvoorwaarden, zich maar nauwelijks onderscheiden - in hun produktie- en investeringsvoorwaarden - van de kapitalistiese bedrijven, althans als ze niet technologies onderontwikkeld willen worden. De kapitalistiese verhoudingen worden niet bepaald door een betere of slechtere vorm van management, maar zijn in de eerste plaats het gevolg van de zich door konkurrentie ontwikkelende objektieve ekonomiese strukturen en wetmatigheden. En die worden steeds dwingender, naarmate het kapitalisme internationaler en wereldomvattender wordt.

En tenslotte zien we, dat een autarkistiese loskoppeling van een nationale ekonomie, door de grotere verstrengeling van de wereldmarkt en door de internationale arbeidsdeling, ook al is het politiek realiseerbaar, ten koste zal gaan van grote materiële offers. En als het geen resultaat oplevert, dan wordt de speelruimte voor nationale ekonomiese experimenten tot een minimum verkleind en dat is des te sterker, hoe kleiner en op de wereldmarkt gericht een land is.

Bestaat er dus geen alternatief voor het kapitalisme en zijn geweldadige ekonomiese dynamiek? Deze vraag moet genuanceerd worden beantwoord. We moeten er namelijk in principe rekening mee houden, dat er niet zoiets bestaat als een eenvoudige werking van ekonomiese "wetten" en een daarop gebaseerde eendimensionale "logica" voor een kapitalistiese ontwikkeling. Natuurlijk houdt kapitalisme, d.w.z. een marktgerichte privé-produktie en

loonarbeid, altijd de uitbuiting van arbeid in en het streven naar maximale winsten en een noodzakelijke akkumulatie- en produktiegroei. Daarom ook zijn de in vele alternatieve hoofden levende ideeën over een "derde weg", met een rechtvaardige verdeling, een kleinschalige ekonomie en een "nul-groei" een illusie, wanneer er niets veranderd wordt aan de ekonomiese basisstrukturen. Alternatieve ekonomiese experimenten, d.w.z. pogingen om andere produktievormen en andere vormen van arbeidsdeling en arbeid door te voeren binnen de kaders van de bestaande maatschappij, hebben aangetoond dat ze toch onderworpen blijven aan het geweld van de mechanismes, aan de cycliese schommelingen en krisissen. De nagestreefde ideeën over een steeds verder uitgroeiende "alternatieve" sektor, dus over een sluipende verandering van het kapitalisme zijn allang onhoudbaar gebleken en daarmee ook de hele wirwar aan konsepten over "dubbele ekonomiën" en nieuwe handarbeid-idyllen.

Maar desondanks: ekonomiese mechanismes zijn ook een uitdrukking van de maatschappelijke verhoudingen en het proces van kapitaalsvermeerdering is altijd gebed in de konkrete sociale strukturen en machtsverhoudingen, die er door gevormd worden, maar er niet zomaar uit "af te leiden" zijn. De marktwetten zijn geen natuurwetten. Ze voltrekken zich binnen de histories aanwezige sociale verhoudingen en de werking ervan wordt erdoor beïnvloed. Dat betekent dat, de kapitaalsvermeerdering, de produktie van abstrakte rijkdom en de uitbuiting van arbeid, vormen aan zal nemen die bepaald worden door de aanwezige sociale strukturen en krachtsverhoudingen, zoals blijkt uit een historische en internationale vergelijking van verschillende kapitalistiese samenlevingen. Wat, hoe en voor wie er wordt geproduceerd, hangt niet alleen af van de objektieve dynamiek van de produktievormen, maar ook van de maatschappelijke krachtsverhoudingen, die er niet onafhankelijk van zijn, maar er ook niet eenvoudig uit af te leiden zijn. Of en hoe arbeiders zich organiseren ter verdediging van hun belangen, is niet af te leiden uit de algemene wetmatigheden van het kapitaal en net zo min maakt een succesvolle loonstrijd een einde aan de uitbuitingsverhoudingen. Zo was, zoals al eerder aangetoond, de overgang van het vroeg-industriële kapitalisme naar de hoog-technologiese "fordistiese" massaproduktie- en konsumptiemaatschappij, niet het gevolg van "objektieve" wetmatigheden en al helemaal niet de uitdrukking van een vooraf bepaalde histories logiese ontwikkeling, maar hing dat op een gekompliceerde manier samen met de gevoerde klassenstrijd en de (internationale) politieke-sociale krachtsverhoudingen, die het kapitaal tot een bepaalde winststrategie hebben gedwongen. De specifieke ontwikkeling van bijv. het westduitse kapitalisme tot het

extreem van de wereldmarkt afhankelijke "exportmodel Duitsland" is ook niet te verklaren zonder rekening te houden met de vernietiging van de arbeidersbeweging door het nationaal-socialisme en hun zwakte in de na-oorlogse periode.

En bij het huidige kapitalisme kunnen we ook in de verste verte niet spreken van een "zuiver"markt-ekonomies model. En ondanks alle neo-liberale propaganda is het niet aannemelijk dat dit, gelet op de maatschappelijke en techniese ontwikkeling, nog zal veranderen. De sterk gekonsentreerde en door de staat beïnvloede ekonomie wordt getypeerd door gemonopoliseerde prijzen, verdragen, een warwinkel aan subsidieregelingen, administratieve produktie- en marktkontrollen en een steeds belangrijker wordende "infrastruktuur-politiek". Dat betekent dat het kapitalistiese marktproces in toenemende mate politiek bepaald en vervormd wordt.

Tot zover een aantal voorwaardes, waar elke politiek-ekonomiese diskussie tegenwoordig van uit moet gaan. Wat houdt dat nu in? Als het kapitalisme niet binnen afzienbare tijd kan worden overwonnen, omdat daarvoor noch de krachten, noch de overtuigende alternatieve modellen voor aanwezig zijn, dan zou het er nu om moeten gaan, dat we de politieke en maatschappelijke krachtsverhoudingen zodanig ontwikkelen dat het in een meer geciviliseerde, humanere en demokratieser richting wordt gedwongen. Op dit moment kan het inderdaad niet meer om meer gaan dan het bescheiden doel van een politiek en sociaal beter gereguleerd kapitalisme. En daarbij gaat het niet om een perspektiefloze hervormingspolitiek, die zich alleen maar bezig houdt met reparatiewerk van een zich verder ongeremd ontwikkelende kapitalistiese ekonomie. Het gaat om stap voor stap, maar doelgerichte en stabiele veranderingen van de sociale krachtsverhoudingen en van de maatschappelijke en politieke strukturen, waar het op berust. De stelling is, dat HET KAPITALISME DUURZAAM VERANDERD KAN WORDEN ALS HET LUKT OM DE PRODUKTIE-, HET INVESTERINGS- EN HET MARKTPROCES ONDER EEN OPENBAAR FUNKTIONERENDE EN DEMOKRATIESE KONTROLE TE KRIJGEN. Er is een maatschappijmodel denkbaar, dat weliswaar kapitaalsvermeerdering en winsten toelaat, maar dan binnen een politiek gekontroleerde en "sociaal aanvaardbare" geregelde vorm. Het gaat hier dus niet over de vraag van de eigendomsverhoudingen, maar om de sociale en politieke machtsstrukturen. En we kunnen er dan vanuit gaan, dat het dan onvoldoende is, daarbij uit te gaan van een burokratische overheidskontrole, van nationalisaties en van administratief gestuurde investeringen. de verandering van de politieke, maatschappelijke vormen wordt zo tot de belangrijkste hefboom voor ekonomiese veranderingen.

Dat houdt in, dat de historiese verworvenheden van het "sociaal-demo-

kratische staatsreformisme" - de "verzorgingsstaat" dus - niet afgebroken, maar juist verder ontwikkeld en versterkt moet worden. Effectieve vakbonden blijven onmisbaar, als ze in staat zijn om bij de door de crisis ontstane herstructurering van de arbeidsmarkt en de vergaande verandering van de loon- en arbeidsverhoudingen, hun functie als dominante kollektieve belangenbehartiger te behouden. ten aanzien van de toenemende "veramerikanisering" en "ver-japanisering" en de groeiende verdeeldheid van de loonafhankelijken vergt dit ingrijpende organisatorische en nieuwe oriëntaties. Hoe minder er nog uitgegaan kan worden van gelijke verhoudingen op basis van gestandariseerde arbeidsverhoudingen, des te belangrijker wordt de demokratisering en de politisering van de burokraties-korporatief versterde vakbonden. De burokraties-korporatief gefixeerde vertegenwoordiging van "stilzweigende" belangen, die zo karakteristiek was voor het fordistische kapitalisme, moet wijken voor open demokratiese diskussies en kompromissen.

De onder het diktaat van de wereldmarkt-konkurrentie versnelde technologiese ontwikkeling, vergrootte de behoefte aan nieuwe konsepten voor de loon- en arbeidstijdpolitiek, de organisatie van arbeidsplaatsen en techniek, de beroepskwalifikaties en de medezeggenschap. Een arbeidstijd- en C.A.O.-lonenpolitiek, die de splitsing tussen werkenden en werkelozen, mannen en vrouwen, vaste banen en deeltijdbanen, en het steeds verder loskoppelen van inkomens en arbeidsvoorwaarden tegengaat, is daarbij van bijzonder belang. Het konsept van een "socialisme binnen de klasse" wint sterk aan aktualiteit gezien de door de herstructurering verscherpte maatschappelijke verschuivingen. Daarmee wordt bedoeld, dat het in een samenleving, die materieel zeer goed is toebedeeld en waar de klassenstructuren zeer gedifferentieerd zijn, niet meer alleen op een globale inkomensverdeling tussen "loonarbeid" en "kapitaal" aankomt, maar meer op het tegengaan van een verdeeldheid tussen verschillende groepen loonafhankelijken en op het weer ontwikkelen van een klasseoverstijgende solidaire loonen arbeidspolitiek. Onder de kondities van de al begonnen post-fordistische heterogenisering van de arbeidsvoorwaarden, de "gentrification"-processen en de om zich heen grijpende strijd om privileges en en status, ligt hier zeker een belangrijk zwaartepunt voor de ontwikkeling van de maatschappelijke krachtsverhoudingen. Het vasthouden aan de traditionele burokratische "herverdelings-strategie" is steeds minder te rechtvaardigen, naarmate de positie van de vakbonden steeds zwakker wordt t.a.v. het om zich heen grijpende marginaliserings- en tweedelingsproces. De afbraak van de voor het fordistische kapitalisme karakteristieke arbeidsverhoudingen wordt nauwelijks tegengehou-

den op basis van de traditionele vakbondskonsepten en organisatie- en politieke vormen. Als de vakbonden niet de overgebleven dinosauriers willen worden van het fordistische tijdperk, dan zullen ze hun organisatorische vorm en hun politiek moeten aanpassen aan de nieuwe economiese- maatschappelijke kondities van het postfordisme. Het karakter daarvan zal er sterk van afhangen, of het lukt om solidaire kompromisstructuren binnen de steeds heterogener wordende klasse van loonafhankelijken te behouden. En dat kan niet meer langs burokratische weg, maar alleen nog politiek, door zaken te verklaren, diskussies en een open debat te bewerkstelligen. (.....)

Ter diskussie staat dus een principeel andere vorm van een sociale staats-interventie, nu de traditionele keynesiaanse en staatsvormende strategiën door de crisis van het fordisme hun werkzaamheid hebben verloren. Dit gehele kompleks moet aangepakt worden en staat ook ter diskussie. Maar er moet aan worden vastgehouden, dat een sociale "modernisering" van de interventie-staat niet absoluut tegengesteld is aan de van de wereldmarkt afhankelijke voorwaarden voor kapitaalsakkumulatie. Een "technologiese" strategie voor kapitaalsakkumulatie lukt waarschijnlijk op lange termijn niet eens zonder ingrijpende sociale reguleringen. Want of de strategie van het Thacherisme - de tweedeling van de samenleving - of een "zuid-afrikanisering" er werkelijk toe bijdragen om de belangen van hetkapitaal langdurig te verbeteren, is zeer twijfelachtig. De economiese kosten en de wrijvingen, die erdoor worden veroorzaakt, zijn in ieder geval niet te onderschatten. En als het kapitaal nou eenmaal de "mobiliteit" en de "fleksibiliteit" van de arbeidskrachten nodig heeft, dan kan dat

ook op een meer draaglijke, meer kalkuleerbare en materieel meer zekere manier gebeuren en bij voldoende - politieke - druk zelfs emancipatories gebruikt worden. Als rationalisering noodzakelijk is, dan moet de arbeid opnieuw verdeeld worden en moet gedwongen werkeloosheid net zo betaald worden als maatschappelijk noodzakelijke reproductie- en gekwalificeerde bezigheden. Voor de doorvoering van zo'n konsept kan men noch op de "logica", noch op het eigenbelang van het kapitaal vertrouwen. Ook dit is een kwestie van politiek-sociale machts- en krachtsverhoudingen en die staan er onderhand - door de aanhoudende crisis van de sociaal-demokratie en de vakbonden niet zo best voor.

De vernieuwing van de staatsreformistische strategiën onder de veranderende voorwaarden van het "postfordisme", is natuurlijk niet de kern, maar een randvoorwaarde voor een radikaal-reformistische politiek. Ze moet met name zorgen voor het "sociale net", de materiële nood en de onzekerheden verkleinen en maatschappelijke delingen opheffen, want zonder dat kunnen radikale politiseringsprocessen en alternatieve bewegingen en maatschappijvormen zich slechts moeizaam ontwikkelen en overeind blijven. Altijd weer was de opgebouwde verzorgingsstaat - en een vergelijk van de ontwikkelingen na '68 in bijv. de Bondsrepubliek en de USA zal dat duidelijk maken - op een bepaalde manier een steun voor bewegingen, die hem tegelijkertijd - en wat betreft de vorm ook terecht - radikaal bekritiseerd hebben. (noot: laten we ons bijv. ook eens afvragen wat er was over gebleven van de radikale beweging in Nederland, als er geen overheidssubsidies - lees uitkeringen - zouden zijn geweest!)

Aan de andere kant is elke vorm van staats-reformisme politiek ge-

doemd te mislukken, als het een aan-
gelegenheid blijft van bureaucratiese
partijen en vakbonden en niet wordt
gesteund en verder gevoerd wordt,
door een politiserings- en mobilise-
ringsproces van buiten deze insti-
tuten. Ook daarvoor wordt het be-
wijs geleverd door de jongste poli-
tieke ontwikkelingen: de "krisis
van de verzorgingsstaat" is er ook
aan te wijten, dat het beheer ervan
een aangelegenheid is geworden van
bijv. de bureaucratiese pensioenfond-
sen, van expert-clubjes en sociaal-
politieke lobby's, terwijl er van
buitenaf steeds minder ondersteuning
was.

Het komt dus vooral aan op een werk-
zame "politisering van de economie".
De grenzen van de partijen, de
staat en het parlement en de in de
staat verankerde scheiding tussen
politiek" en "economie" moeten
doorbroken worden en daarvoor is
vooral een kritiese openbare mening
vereist. Een nieuwe politisering
van de samenleving en het opzetten
van solide, van de heersende poli-
tieke en economiese apparaten on-
afhankelijke, politieke organisa-
ties is de kern voor een wezenlijke
verandering. ook zonder nationalis-
aties of administratieve richt-
lijnen voor investeringen, zijn de
privaat-kapitalistiese investeringen
en de technologie-strategiën te
kontrolleren en te beïnvloeden.
Daartoe zijn er veel politiek-orga-
nisoriese en juridiese mogelikheden
en er zijn ook wel voorbeel-
den van: groepen die de investe-
rings- en technologiese strategiën
van bepaalde concerns onderzoeken
en zo openbare kritiek mogelijk
maken; het werk van kritiese weten-
schappers, zoals zich dat de laat-
ste tijd met name rond de atoom-,
de kommunikatie- en de bio-tech-
nieken heeft ontwikkeld; sterke
milieu- en konsumentenorganisaties;
georganiseerde konsumentenboycot-
ten; onafhankelijke onderzoeksinsti-
tuten; kritiese media en informatie-
netwerken. Natuurlijk gaat het hier-
bij pas om aanzetten en de resulta-
ten zijn daarom nog bescheiden. Maar
voor verdere activiteiten is er een
groot terrein aanwezig. Een goed
onderzoek naar de politiek van de
banken en een intelligente verwer-
ving van de daartoe noodzakelijke
informatie levert meer op, dan de
kontrole van kartel-buro's of een
parlementair onderzoek. Als we de
ontwikkeling van de kernenergie-
politiek van de Bondsrepubliek ver-
gelijken met bijv. Frankrijk, dan
wordt het duidelijk hoe groot de
invloed is van dat soort initiatie-
ven op de kapitalistiese ekonomie.
In dit geval leidde dat pikant ge-
noeg niet eens tot ernstige schade
voor het westduitse kapitaal, dat
niet in de laatste plaats er door
de ekologiebeweging voor werd be-
hoed om in een ekonomiese en tech-
niese impasse te geraken.

Dit soort zaken moeten natuurlijk
ondersteund worden door wettelijke
en administratieve maatregelen (...
...) maar ook hier zal alleen wat
veranderen, wanneer de politiek niet
wordt overgelaten aan partijkon-

gressen, parlementen en bestuurders
en als de konfrontatie met de "eko-
nomie" via een onafhankelijke kri-
tiek en door direkte akties "van
onderen" permanent wordt.

(.....)

Uitgaande van het verbleken van de
traditionele opvattingen over een
revolutionaire overwinning op het
kapitaal, gaat het er dus eerst om,
om op een veel bescheidener manier
de demokratiese politiek-sociale
regulering te versterken. Het is
niet duidelijk wat voor politiek-
sociale vorm het post-fordistiese
kapitalisme zal aannemen. Dat het
fordistiese model - met een centraal
korporatieve interventie door de
staat - wordt vervangen door een
"gedereguleerde" losmaking van de
marktcrachten, een tweedeling van
de maatschappij, door privatisering
en zwakke vakbonden en de verster-
king van een autoritaire "bewakings-
staat", is "één" mogelijkheid. De
andere, d.w.z. de ontwikkeling van
nieuwe vormen van belangenbehartiging,
van sociale en politieke organisatie,
van openbaarheid en politiek hande-
len, berustend op een autonome in-
frastructuur, die gericht is op de
verandering van de verhoudingen van
de ekonomie en de politiek, moet
eerst nog worden bevochten. Het
sociaal-demokratiese staatsreformis-
me en haar manier van reguleren, is
door de fordistiese krisis haar
grondslagen kwijtgeraakt. Een nieuw
reformisme, dat streeft naar een
geleidelijke verandering van de sa-
menleving en de sociale krachtsver-
houdingen, is alleen nog op basis
van een versterkte en gepolitiseer-
de "burgerlijke samenleving" moge-
lijk Ad hoc-mobilisering en het
strijden op deelterreinen, leidt
daarbij tot niets. Het berijden van
de kapitalistiese tijger, houdt in
dat er maatschappelijke en politie-

ke structuren moeten worden opge-
zet, die een demokratiese verschui-
ving van de sociale machtsverhou-
dingen kunnen bewerkstelligen.

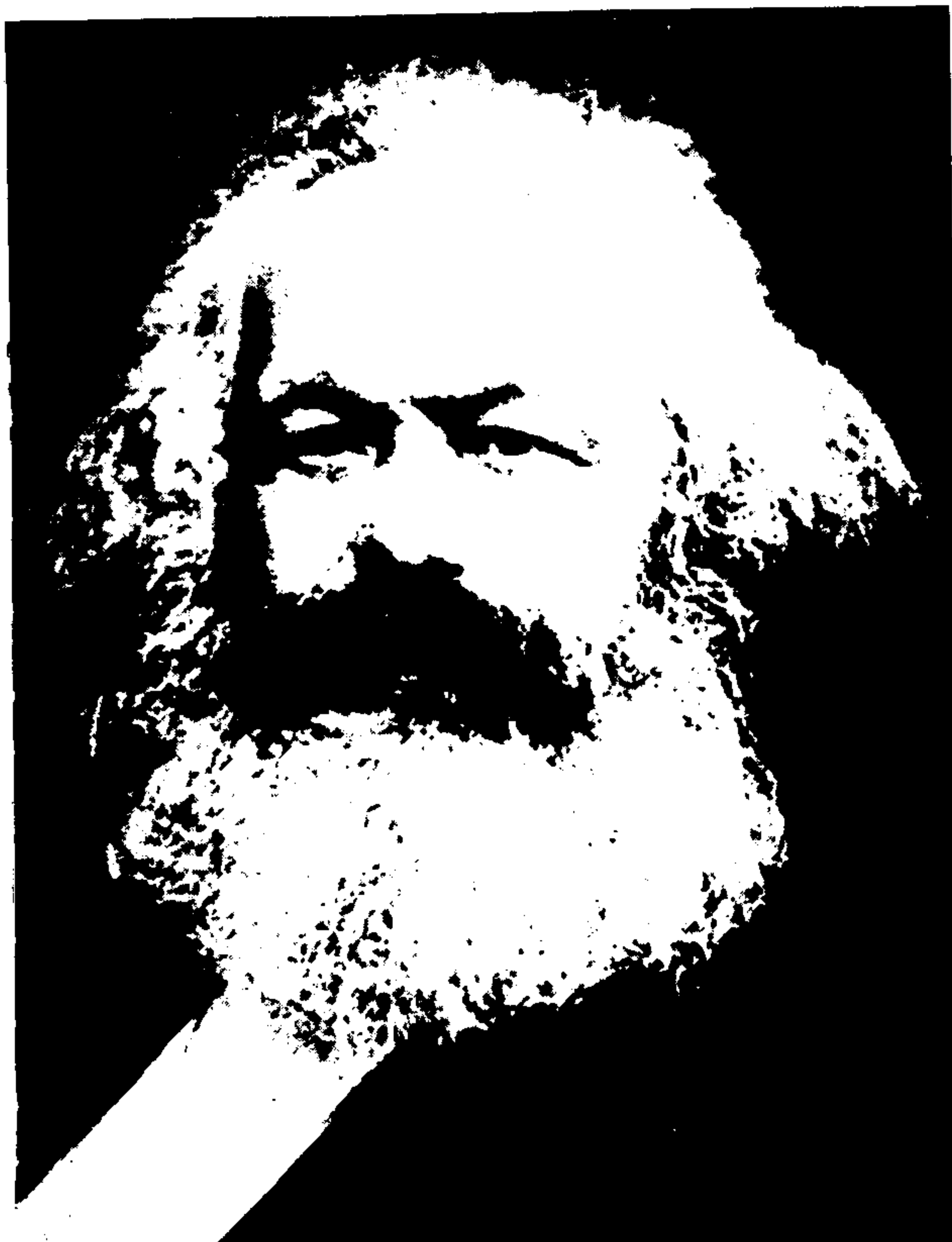
Op termijn kan het er alleen maar
omgaan, het kapitaal, met demokra-
tiese maatschappelijke krachten en
bewegingen, te dwingen tot duurzame
"sociaal akseptabele" overeenkom-
sten; om demokratiese structuren
op te zetten, die onafhankelijk
zijn van partijen en staat en die
zich niet bureaucraties laten institu-
tionaliseren, maar bij konkrete
strijd en konflikten opgezet, ver-
anderd en verder ontwikkeld moeten
worden. Van "het socialisme" is dit
natuurlijk ver verwijderd. Maar het
is moeilijk voor te stellen, hoe
een maatschappelijke vooruitgang
zonder deze geleidelijke veranderin-
gen en een geleidelijke opbouw van
nieuwe maatschappelijke en politieke
vormen mogelijk is. En als dit al
gebeurd, dan kunnen we altijd nog
verder zien.

(.....)

Zekere voorspellingen en kant-en-
klare strategiën zijn niet te geven,
de geschiedenis blijft afhankelijk
van strijd. Maar er moet op z'n
minst aangegeven worden, waar en
met welke perspektieven er politiek
begonnen kan worden. Dit exact op
te geven is een belangrijke opgave.
Zonder een ook maar enigszins over-
tuigend konsept voor verandering
van de ekonomiese verhoudingen,
hangt elke linkse politiek in de
lucht en produceert ze illusies, die
in de praktijk schipbreuk zullen
lopen.

J. Hirsch

(noot van de vert.: overall waar pun-
tjes staan (....) is tekst weggela-
ten)

INTIFADA IN KOERDISTAN?

"Generale repetitie voor de koerdisese intifada"- "Situatie als in Beirut"- "Van staatsmacht is hier geen sprake meer"... Zo luiden de laatste weken de koppen in de turkse kranten. Nadat speciale turkse troepen op 15.3 in de koerdisese stad Nusaybin een rouwstoet onder vuur hadden genomen en vervolgens de hele stad meerdere dagen hadden bezet, sloeg de vlam in de pan. Tien-duizenden demonstreerden eerst in Cizre en later in omliggende steden tegen de turkse bezettingsmacht. "We hebben niets meer te verliezen"- met stenen, stokken en blote vuisten slaat de door jarenlange meedogenloze vernedering opgehoopte haat tegen de tanks en de tot de tanden bewapende soldaten op zijn veroorzaker terug.

Binnen een paar dagen breidde de opstand zich over steeds meer steden in Koerdistan uit en sloeg ten slotte over op de koerdisese studenten in de grote turkse steden in het westen, waar het tot demonstraties en universiteitsbezettingen kwam. Op 20 en 21 maart begon voor het eerst in de geschiedenis van heel Koerdistan (alsook in enkele steden in West-Turkije) het koerdisese Newroz-feest.

Wat de heersenden bijzonder verontrust is de vooraanstaande deelname van vrouwen (en kinderen) in deze beweging, wat in bijna ieder krantebericht wordt benadrukt. I.t.t. de grote Koerden-opstanden in de jaren '20 en '30, die bestonden uit het opstellen van gewapende formaties en wiens (regionaal begrensde) militaire activiteiten van turkse zijde in bloed gesmoord werden, gaat het momenteel om de zowel regionaal als sociaal breedste beweging van het koerdisese volk. De hele bevolking neemt aan de opstand deel.

Op 15.3 vond in de aan de syriese grens gelegen koerdisese stad Nusaybin de begrafenis van Kamran Dündar plaats. Eén van de 13 PKK-guerillastrijders die enkele dagen daarvoor

in de buurt van Savur, een stad in de omgeving, door turkse militairen waren doodgeschoten. De slachtoffers kwamen voor een groot deel uit Nusaybin en de omliggende dorpen. Ze waren daar bekend en geliefd. Bovendien was Kamran Dündar de zoon van een gemeenteraadslid. Dit kan de reden geweest zijn dat het lijk überhaupt aan de familie werd overgedragen. De lijken van de andere gevallen werden niet aan de familie overgedragen maar door de militairen bij ochtendschemering ergens onder de grond gestopt nadat tevoren foto's van de bloedoverstroomde, doorzeefde strijders als jachttrofeeën op de voorpagina's van de turkse pers waren gepresenteerd.

's Morgens de 15e kwamen meer dan 5000 mensen (van de ongeveer 40.000 inwoners) op de begraafplaats van Nusaybin bijeen. Toen de rouwstoet na de begrafenisceremonie in de stad terugkeerde versperden militairen de weg. Via een luidspreker werd gelast zich te verspreiden en de huizen in te gaan, wat echter niet mogelijk was omdat de militairen zelf de zijstraten versperden en de menigte prakties in de hoofdstraat omsingeld was. De soldaten begonnen op de mensen in te slaan en korte tijd later ook op de menigte te schieten. Tijdens het ongelijke gevecht, waarbij de deelnemers van de rouwstoet zich met stenen en stokken verdedigden tegen geweren en later ook een tank en een helikopter, werd de 20-jarige Semsettin Ciftci gedood. Meerdere ooggetuigen vertelden dat Ciftci eerst tegen de grond werd geslagen en toen doelgericht van dichtbij werd doodgeschoten.

Tijdens de 5 uur durende gevechten raakten talrijke personen gewond, velen ernstig. Een andere man, Hasan Oruc, bezweek aan zijn verwondingen. Veel zwaargewonden konden niet behandeld worden omdat na de gevechten meerdere dagen feitelijk een uitgaansverbod gold. Bijna 500 personen waaronder meer dan 20 kinderen tussen de 7 en 12 jaar werden opge-

pakt. Een deel kwam na een paar dagen weer vrij, 78 mensen werden in hechtenis genomen.

Na de gebeurtenissen werd de stad feitelijk aan een uitgaansverbod onderworpen. Alle toegangswegen alsook belangrijke kruizingen werden door tanks en zwaarbewapende soldaten van speciale eenheden afgezet. Om de 10 minuten werd omgeroepen zich in de huizen te begeven. Behalve tanks, militaire voertuigen en "veiligheidstroepen" was niemand op straat te zien. De hele dag cirkelden helikopters boven de stad.

Mensen, die zich toch op straat waagden, werden bedreigd en op gewerkolven getrakteerd. Zelfs 4 afgevaardigden van het turkse parlement die de volgende dag naar Nusaybin kwamen, werden door de speciale eenheden gehinderd en bedreigd. Bovendien werd hen verboden de familie van de doden op te zoeken.

In het bijzonder werden journalisten door de Rambo's bedreigd, gehinderd, deels daadwerkelijk aangevallen en hun filmmateriaal afgenomen. Alle telefoonleidingen van en naar Nusaybin werden geblokkeerd. Toen de journalisten met het oog daarop, via het raadhuis hun berichten doorgaven kreeg de burgemeester een telefoontje met de mededeling dat zijn telefoon afgeluisterd en zonnig afgesloten zou worden.

Voor de ouderlijke woning van de doodgeschoten Semsettin Ciftci werd een videokamera geïnstalleerd om rouwbezoek onder bedreiging van observatie en registratie te verhinderen. Het stoffelijk overschot werd de familie, die van het ziekenhuis in Diyarbakir terugkwam, afgenomen; de familie werd het niet eens toegestaan hun gedode kind te begraven.

Pas na 3 dagen trokken de speciale troepen zich uit de stad terug. Gedurende deze periode was de grensstad volledig in handen van de beruchte speciale kommando's die naar eigen goeddunken de stad terroriseerden.

Voor de tanks, de speciale kommando's

do's, de arrestaties en de uitzonderingstoestand was geen enkele verantwoordelijke te ontdekken; van distriktshoofd en noodtoestands-gouverneur, die de koerdiëse provincies d.m.v. bijzondere volmachten bestuurd, tot aan de minister van binnenlandse zaken waren de desbetreffende autoriteiten of op dienstreis of niet aanwezig.

Nusaybin, Cizre, Silopi

De bewoners van Nusaybin beantwoordden de provocatie van de speciale eenheden en de bezetting van hun stad met een soort algemene staking: dagenlang bleven alle winkels, kantoren, werkplaatsen en scholen dicht. Ondanks de staat van beleg en de dreigementen om geen contact te zoeken met gearriveerde journalisten, baanden de mensen steeds weer een weg naar journalisten en afgevaardigden om hen over de gebeurtenissen te vertellen. Trots wezen ze erop dat de winkels niet vanwege een verordening van de militairen gesloten waren maar dat dit "onze manier van een algemene staking" was. Groepen mensen probeerden ook de volgende dagen kleine spontane demonstraties te houden, waarbij het opnieuw tot arrestaties kwam.

In het aan de andere kant van de syriëse grens gelegen Kamisli (wat eigenlijk met Nusaybin een gemeenschappelijke -koerdiëse- stad vormt, maar door de turks-syriëse grens in tweeën gedeeld is) vonden reeds dezelfde dag protestakties plaats. Duizenden mensen demonstreerden aan de grens van het stadsdeel Nusaybin en riepen koerdiëse leuzen.

Ook in de naburige steden Silopi en Cizre bleven de winkels en werkplaatsen uit solidariteit gesloten. Alle rolluiken bleven dicht.

Na 2 dagen gespannen afwachten, wat reeds gepaard ging met verschillende arrestaties, komt het in de ochtend van 20.3 in Cizre tot een spontane demonstratie waaraan aanvankelijk slechts een paar 100 mensen deelnemen. Al na een paar minuten worden ze door soldaten tegengehouden die gelijk na de eerste sommatie beginnen te schieten. Onmiddellijk zijn tanks en speciale eenheden ter plaatse. Ze zetten traan-gas in en schieten dan op mensen die nauwelijks nog kunnen zien.

Nadat de demonstranten de zijstraten waren ingedreven breidden de gevechten zich steeds meer uit en sloegen ook naar andere stadswijken over. Uiteindelijk namen duizenden aan de strijd deel die meer dan 5 uur duurde. Autobanden en vaten werden op straat gerold en aangestoken, overal werden barrikades opgeworpen, meerdere overheids- en regeringsgebouwen alsook politievoertuigen werden in brand gestoken.

In de hele stad weerklonken koerdiëse leuzen "Leve Koedistan", "Militairen weg uit Cizre", vrouwen, kinderen en jongeren gooiden stenen naar de soldaten.

Balans van het militaire optreden: 4 doden, waaronder de 55-jarige Salih Elcioglu, vader van 6 kinderen, en Emin Gün, een 15-jarige bakkersleer-

ling. Een andere persoon werd door een tank overreden. Ten minste 9 personen raakten zwaar gewond, 2 dagen later overleed nog een 10-jarig meisje aan haar verwondingen.

Na Nusaybin was Cizre eveneens een bezette stad en dagenlang van de buitenwereld afgesloten. Toegangswegen werden door militaire posten en deels tanks afgegrensd; bussen reden niet meer, telefoon- en telexleidingen waren afgesneden, journalisten waren deels ingesloten in een hotel, nu en dan maakten de Rambo's regelrecht jacht op afzonderlijke journalisten. Dag en nacht werden razzia's in de huizen gehouden en mensen op straat gearresteerd. Het aantal arrestaties loopt in de honderden. Opnieuw werden de lijken niet aan de familie overgedragen, een begrafenis verboden en werden de doden ergens onder de grond gestopt.

Net als eerder in Nusaybin werd nu ook in Cizre een algemene staking gehouden. Meer dan 8 dagen lag in Cizre alles stil. Alle scholen waren gesloten en werden geboycot. Alle winkels en werkplaatsen hielden de rolluiken dicht. Hoewel het enige kapitaal van de handelaars, dat kleine beetje goederen, in de winkels wegrotte, werd de staking eensgezind doorgezet. "We gaan door tot de Rambo's vertrekken en onze gevangenen vrij zijn." Tegelijkertijd breidde de aktie zich naar steeds meer steden in de provincie Marin en uiteindelijk ook andere koerdiëse provincies uit. Silopi, Idil, Midiyat, Gercus, Kiziltepe, Derik, overal bleven de winkels dicht en dit ondanks het feit dat alle grotere steden in het grensgebied door speciale eenheden omsingeld waren en deze met de vinger aan de trekker door de straten patrouilleerden.

- De leerlingen van de basisschool in Idil (1e, 2e en 3e klas) weigerden het volkslied te zingen, de leerlingen van de hogere klassen hieven in plaats hiervan een fluitconcert aan.

- In Diyarbakir hielden 1500 studenten op 21.3 een Newroz-maifestatie, uit solidariteit met de bevolking van Cizre en Nusaybin werd door hen het onderwijs 3 dagen lang geboycot.

- In de stad Coizre liepen verschillende ezels rond die beschilderd waren met "Ozel tim" (speciale kommando's).

Drie dagen na de eerste gevechten komt het in Cizre tot een nog grotere massale demonstratie: "Vandaag om 12 uur na het vrijdagsgesbed zou een demonstratie plaatsvinden. Deze was gisteren al gepland en overal aangekondigd. Ongeveer duizend mensen gingen van de moskee gezamenlijk naar de begraafplaats. Bij de nog verse graven van maandag was er eerst een gebed voor de doden en toen opgeheven vuisten en V-tekens. De mensen verlieten de begraafplaats en in de straten van Cizre groeide de demonstratie aan tot ca. 10.000 mensen. Op alle straathoeken stonden militairen met machinegeweren,

in de grote straten werd de demonstratie door tanks begeleid. In de hoofdstraat kwamen mensen, vooral vrouwen en kinderen, uit de zijstraten gerend om aan de demonstratie deel te nemen. Bij elkaar zullen zo'n 15.000 mensen de straat zijn opgegaan."

De demonstratie verliep bijzonder gedisciplineerd. Ze was voorbereid, in stadswijken opgedeeld en een hele rij mannen wist te voorkomen dat kinderen en jongeren stenen naar de tanks zouden gooien. Het kwam niet tot incidenten en de mensen uit Cizre zeiden dat ze hadden bewezen dat niet zij de provokateurs van maandag waren geweest. Oude vrouwen en kinderen renden en huppelden door de straten en riepen in het koerdiëse: "Leve Koedistan", "Weg met de turkse regering", veel groepen ook "Leve de PKK". Een waarlijke volksdemonstratie waaraan 15.000 van de 30.000 inwoners deelnamen.

Overal het vuur van Newroz

Waarschijnlijk heeft het feit dat de gebeurtenissen in Nusaybin en Cizre gedeeltelijk samenvielen met de herdenking van de genocide in Halebje (16.3) en het Newroz-feest (21.3) een versterkende rol gespeeld bij de uitbreiding van verzetsakties. Het Newroz-feest wordt overal in het perziëse kultuurgebied als nieuwjaarsfeest gevierd.

Net als de koerdiëse taal en cultuur is ook het Newroz-feest in Turkije verboden. Nadat in de voorgaande 2 jaar al in verschillende plaatsen Newroz-vieringen waren gehouden, was het dit jaar de (chauvinistische) turkse pers zelf die over NEWROZ berichtte; er was geen enkele krant waarin niet op 21.3 in grote letters het verboden woord NEWROZ te lezen was. Dit jaar vonden overal in bijna alle koerdiëse steden alsook op de universiteiten in het westen van Turkije Newroz-vieringen plaats. Vuren werden ontstoken, er werd gedemonstreerd en strijdliederen gezongen. Op de universiteit van Istanbul werd een groot vuur ontstoken, het kwam tot militante botsingen met de politie die urenlang duurden. Bij al deze akties stond de solidariteit met de bevolking van Cizre en Nusaybin centraal.

Reeds op 16.3 werden op vele plaatsen Halebje-herdenkingen gehouden. In Diyarbakir vond een spontane demonstratie plaats van 500 personen, in Izmir werden 100, in Konya 50 personen opgepakt; ook in Ankara, Adana en Istanbul vonden akties m.b.t. Halebje-dag plaats. Feitelijk ging deze 14 dagen geen dag voorbij waarop in één of meestal meerdere turkse steden geen koerdiëse demo's en akties van grote omvang plaatsvonden. Hoewel al deze akties vanzelfsprekend illegaal zijn weerhoudt ook het massieve geweld van de veiligheidstroepen de mensen er niet van hun protest te uiten.

Moeder van de stenen?

"De situatie is buitengewoon toespitst. Wat is buitengewoon? Akties van terroristen, geweld... dit alles is de laatste jaren normaal. -

"buitengewoon is de deelname van de vrouwen", aldus een kommentaar van het boulevardblad Hürriyet.

Daadwerkelijk verzuimt haast geen enkel persbericht, de actieve en getalsmatige grote deelname van vrouwen aan de strijd naar voren te halen. "De demonstranten hebben de pantserwagens en soldaten met stenen bekogeld. De vrouwen en kinderen bezorgden de stenen voor de jongeren", beschrijft de "Günaydin" de gebeurtenissen en de Hürriyet weet te berichten: "Het bevel 'vuur' gaf een vrolijke militant via een megafon." De supergouverneur Kozakcioglu steekt vast, "dat waren vrouwen, die sinds kort vanuit de dorpen naar de stad waren verhuisd,.... die spreken niet eens turks. Bij veel van hen gaat het om familieleden van arrestanten. Zij hebben de illusie, als ze demonstreren, dat ze vrijgelaten worden."

Ook onder de gewonden en gearresteerden zijn talrijke vrouwen, waaronder Reyhan S, die door de pers en politie als militante gepresenteerd wordt, die de gehele opstand in Cizre op touw heeft gezet. Volgens haar man is Reyhan huisvrouw, kan ze noch lezen noch schrijven en heeft ze zich nooit ver van haar woning verwijderd.

De actieve rol van vrouwen is eigenlijk geheel niet nieuw. Bij de eerste openlijke massaacties na 1980 ter ondersteuning van de politieke gevangenen waren de vrouwen, voornamelijk moeders, de drijvende kracht.

Wat de heersenden in Turkije nu laat schrikken, is het feit, dat de acties in Nusaybin en Cizre massaacties zijn, gedragen en georganiseerd door de gehele bevolking. Dit wordt duidelijk aan het antwoord van de politiechef van Cizre op de vraag van journalisten, wat er ligt aan bewijzen tegen de 200 vastgenomenen, en vooral tegen de huisvrouw en moeder van vier kinderen Reyhan S. : "In Cizre zijn er duizenden mensen, die potentiële daders zijn, die zich positief over de PKK uitlaten, daar moeten wij toch eens beginnen met ze vast te zetten, anders groeit het ons straks boven het hoofd."

"Wij hebben geen andere mogelijkheid als te strijden. Ze hebben ons geen keuze gelaten. Nu strijden wij, ook als ik daarbij al mijn zonen verlies." zo drukt een man uit Cizre de stemming uit.

De provokaties door de SEK's, de overval op de begrafenis hebben een vat tot explosie gebracht, dat door jarenlange terreur van de Turkse bezettingstroepen tot aan de rand gevuld was. Cizre, Silopi, Nusaybin, ieder van deze namen is verbonden met de gruweldaden van de militairen.

In september vorig jaar werden in Silopi negen boeren op weg naar de markt door militairen met kogels doorzeefd en formeel op de voorpagina's gepresenteerd als "gedode PKK'ers". Als reactie hierop komt het in eerste instantie in Silopi tot een massaopstand met urenlange gevechten.

Enkele weken later werden in Nusaybin 5 personen door de SEK vermoord, en het vrijgeven van de stoffelijke overschotten werd geweigerd. Wat blijkt is dat de doden beestachtig zijn toegetakeld, hun oren afgesne-

RAMBOS -Terreurgroep uit Overtuiging
Rambos worden ze door de bevolking genoemd, de speciale eenheden, waarbij de oprichting de Westduitse GSG9 niet slechts als voorbeeld diende, maar ook heel konkreek bij de planning en opleiding behulpzaam waren.

Opgeleid voor de anti-guerillastrijd in de bergen en vervuld van de mentaliteit "zomogelijk weinig denken, zomogelijk snel schieten" werden de eenheden (SEK's) dit voorjaar naar de koerdisse steden gestuurd.

Voor de gebeurtenissen in Cizre en Nusaybin zijn eenduidig deze terreurgroepen verantwoordelijk. Ahmet Türk onafhankelijk parlementslid uit Mardin: "In Nusaybin werd de republiek van de speciale eenheden uitgeroepen". Dagenlang waren de steden Nusaybin en Cizre overgeleverd aan het geweld van deze Rambos.

Volgens verklaringen van de bevolking zijn de schotwonden in de hoofden van de kinderen en jongeren zonder uitzondering afkomstig van de Rambos. "Ze schieten niet eenvoudig in de lucht. Ze richtten, ook op kinderen." Een ooggetuige: "Een van hen sloeg in op een klein negen jaar oud meisje. Het bloedde al en ze lag op de grond. Hij tilde het kind nog een keer op en brak haar arm over zijn knie als een droge tak." Een kommandant van de "speciale eenheden" liet tegenover de "Hürriyet" de succesformule los van de eenheid: "Onder de politie en legereenheden zijn wij diegenen met de minste verliezen. Dit omdat we een organisatieopleiding hebben genoten. Wij reageren gesloten. Wij verdienen slechts weinig meer als de gewone politieagenten (ongeveer f60,-). u begrijpt, wij doen dit werk niet voor het geld. Wij zijn mensen, die met hart en nieren staan voor de eenheid en ondeelbaarheid van het vaderland." (Hürriyet, 28/3/90)

Blijft over om er in de BRD op te wijzen, dat deze terreurgroepen niet slechts met hulp en voor een deel in de kazernes van de GSG 9 opgeleid zijn, maar ook met helikopters van MBB naar hun eenheden gevlogen worden en met duitse wapens en materiaal (o.a. uit het fonds ter bestrijding van de drugshandel) uitgerust zijn.

den en de ogen uitgestoken. De rij van gruwelijkheden zullen we hier niet verder opnoemen.

Een andere reden voor het nu uitbreken van de massaprotesten ligt in de deportatiemaatregelen die gedurende de wintermaanden verder gingen. Zoals bekend volgt de Turkse staat een verhuizingspolitiek analoog aan

die van Irak, waar langs de grens een 30 km breed gebied volledig ontvolkt werd. Langs de Syriese en Iraakse grens werden gedurende de laatste maanden 10.000 koerdisse families uit hun dorpen verdreven en van hun bestaan beroofd. Nusaybin met meer dan 40.000 inwoners ligt als enigste grotere stad nog binnen de veiligheidsgordels aan de Syriese grens, die in de loop van de laatste maanden vrijwel volledig geevakueerd werden. Er heerst nu de vrees dat de "verdrijving-door-terreur-politiek", die tegen de dorpen in de regio werd gepraktiseerd, mogelijkerwijze ook op de stad zal worden toegepast.

Het schiet echter tekort, de opstandsbeweging slechts als reactie te begrijpen op de terreur, ze is gelijktijdig uitdrukking van het gegroeide koerdisse strijd- en onafhankelijkheidsbewustzijn alsmede de verankering van koerdisse organisaties, vooral de PKK.

"Wij zijn nu net iets begonnen, dat gaat nu door ook al komen ze met raketten." De georganiseerde doorzetting van de tweede demonstratie in Cizre bewijst tevens, dat er ook in de steden organisatiestructuren zijn en de kracht van de PKK zich niet meer slechts beperkt tot militaire guerillaacties.

Een ander feit, dat de turkse bourgeois wel angst zou mogen aanjagen, is de mobilisatie van koerden in de grote steden in het westen van Turkije. Ook als dit tot nu toe overwegend tot uitdrukking komt op de universiteiten, werden ook op een demonstratie van de onafhankelijke vakbond Otomobil-Is koerdisse leuzen geroepen en spandoeken in de koerdisse taal meege dragen. Oppakacties in meerdere turkse steden tegen koerdisse organisaties zijn een indicatie, dat daar al organisatiestructuren bestaan. Het percentage koerden bedraagt dan ook iets meer als 30% in deze metropolen. Hele industrietakken rekruteren de benodigde arbeidskracht voor het meerendeel uit de koerdisse bevolking; ook een reden voor de turkse bourgeois om op te schrikken.

Turkse Politici in Paniek, "alles is voorbij"

De radeloosheid van de turkse regering kwam het duidelijkst daardoor tot uitdrukking, dat het meer als 8 dagen geen stelling nam. Enkel de minister van binnenlandse zaken Aksu verklaarde, nadat hij naar de regio gevlogen was: "Provokateurs zijn voor de gebeurtenissen verantwoordelijk". Ook zijn latere verklaring, dat de bevolking van Cizre niet aan de gebeurtenissen hebben deelgenomen, maar dat "de provokateurs van buiten waren gekomen" is meer dan lachwekkend gezien de in

de pers vermelde deelname van 10 à 15.000 mensen.

De pers echter noemt de dingen voor een deel wel bij hun naam: "Gisteren hebben in Cizre duizenden mensen geroepen, Leve Koerdistan en tegelijkertijd, Weg met Turkije. Er bestaat dus een begrip genaamd Koerdistan. Dat is niet meer te overzien". stelt Congiz Candar vast. En de SHP-afgevaardigde uit Mugla, die als lid van de bovenpartijlijke parlementscommissie naar het koerdies gebied verreisd was, vatte zijn indrukken voor het turkse parlement als volgt samen: "80% van de bevolking (in de regio Ann) is voor een onafhankelijke staat Koerdistan. Nauwelijks denkt iemand aan eenheid. De bevolking ondersteunt de PKK.... Alles is voorbij."

Bedreigingen tegen de buurstaten

Nadat de schrijvers van hoofdartikelen en kommentatoren na de gebeurtenissen twee dagen hadden volgehouden te zwijgen, presenteerden ze op de derde dag niet de minister van binnenlandse zaken of de militaire staf, maar Syrië als verantwoordelijke voor de gebeurtenissen.

Al dagen daarvoor was over de aanhoudende spanningen met Syrië bericht. "Betrekkingen met Syrië in het slop" heet het in de Miliyet van 15/3/90. Het bleek (weer eens), dat de terroristen in Syrië getraind werden. Syrië daarentegen heeft het verstandige en goed bedoelde voorstel van Turkije ter verdeling van het water opnieuw afgewezen (zie hiervoor: AK 316, water als wapen)

Om de koerdiese organisaties de ondersteuning te ontnemen kondigt de Hürriyet van 28/3 een "diplomatiek offensief" aan en noemt telkens termijnen, waarbij begin April turkse ministers de genoemde staten (Iran, Irak, Syrië) zullen bezoeken. Twee dagen later bediskuzieerd de turkse pers in alle openheid de voor- en nadelen van een militaire operatie, konkreet van een bombardement van de Bekaa-omgeving. Het gunstigst zou een "Aktie volgens Israelies koncept" zijn vat de rechtliberale Milliyet samen; de internationale konjunktuur zou gunstig zijn voor Turkije. Ten eerste zou het algemeen onduidelijk zijn aan wie het Bekaa gebied eigenlijk toebehoort. Ten tweede zou Moskou de terreuraktiviteiten niet meer ondersteunen, de betrekkingen zouden zijn bekdeld. Ten derde zou de VS Turkije bijstaan in de strijd tegen terrorisme.

Turkije: geruchten over een staatsgreep

Opvallend is, dat de -tot op zekere hoogte door een provokatie van de SEK's uigelokte- gevechten op een tijdstip uitbreken, waar in Turkije spekulaties over een nieuwe op handen zijnde staatsgreep de politieke diskuzzie beheersen. Achtergrond is de voortdurende regeringskrisis in Turkije. De regerende ANAP, waarvan de voormalige partijvoorzitter en vroegere minister-president Turgut Ozal, in november vorig jaar d.m.v. een "civiele staatsgreep" gelukt was om president te worden, beschikt

naar de nieuwste peilingen nog net over 12,2% aanhang bij de bevolking. De interne tegenstellingen tussen de partijvleugels (fundamentalisties-islamities, fascisties en neo-liberaal) zijn scherper geworden, terwijl de ontevredenheid en onrust, bij verschillende delen van de bevolking, met name onder de arbeiders en studenten groeit. Precies in dit tijdsbestek, de laatste weken en maanden aldus, vond er in Turkije een hele serie van spektakulaire moordaanslagen plaats, waarvan voornamelijk liberale journalisten, maar ook de bekende advokaat Muamer Aksoy, slachtoffers waren. Geen van deze moorden werd tot nu toe opgehelderd.

Terwijl regeringskringen zogenaamd door het buitenland (Iran en Syrië) gesteunde islamitische terreurorganisaties noemt als diegenen die er achter zitten en vermèende binnengekomen "persverklaringen presenteert", waarbij de politie dagelijks nieuwe "islamitische terreurgroepen" "oprolt", vermoed men in vooruitstrevende kringen achter deze moorden een planmatige provokatie van bv de geheime dienst MIT, die ook al bij de voorbereidingen van de militaire staatsgrepen in '71 en '80 met vergelijkbare methoden nadrukkelijk betrokken was.

De koppen van een enkele krantenpagina van de liberale "Milliyet" van 15/3 kunnen het ontstane klimaat verduidelijken: "3 speciale eenheden voor de moordenaars van Emec" (vermoorde journalist), "De terroristen zijn in Nicaragua opgeleide specialisten", "De ANAP zal de terreur niet kunnen oplossen", volgens een opiniepeiling is een staatsgreep pijnlijk volgens de bevolking", "Islamisten tegen de democratie - Iran zou het koerdiese vraagstuk uitbuiten" en: "Diskuzzie over staatsgreep in het parlement". Daadwerkelijk werd op 14/3 in het turkse parlement over de mogelijkheid van een nieuwe staatsgreep gediskussieerd. De onafhankelijke (voorheen SHP) koerdiese afgevaardigde uit Kars, Mahmut Alinak sprak zijn vrees uit: "Welke figuren dan ook de trekker over halen, achter deze politieke moorden zitten geheime krachten, die een staatsgreep willen. Deze geheime krachten zitten midden in het staatsapparaat."

Deze verwijzing naar de binnenlandse politieke situatie in Turkije wil niet zeggen, dat de gebeurtenissen in Koerdistan geprovoceerd zijn, om een aanvullende "Rechtvaardiging" voor een staatsgreep te hebben. Het verwijst slechts naar het feit, dat er ondertussen een niet onbeduidende fraktie binnen de staat en de militairen bestaat, die een nieuwe staatsgreep peilt. Het aanbod van de SHP een turks-nationalistische (anti-koerdies) meerpartijenkoalitie te vormen, is daarmee in haar logika ook als afweermaatregel (!) tegen een nieuwe staatsgreep op te vatten.

Internationaal zwijgen

Opvallend beangstigend is, dat de europese, en in het bijzonder de westduitse pers slechts uiterst spaarzaam bericht over de gebeur-

tenissen en ook de kritiese pers de aktuele ontwikkelings in Koerdistan nauwelijks volgt.

Naast de euforie over de herwonnen duitse eenwording zijn gehele zwermen van journalisten schijnbaar uitsluitend bezig met overal in het "bevrijde" Oost-Europa ook de laatste intiges van het socialisme bloot te leggen.

In de plannen van het turkse opperbevel voor mogelijke "vergeldingsoffensieven" tegen koerden (of Syrië) wordt deze desinteresse van West-Europa zeer wel betrokken als "gunstige faktor"!

Daartegenover hoopt de koerdiese bevolking op ondersteuning door de europese openbaarheid. Milena Ergin bericht hierover: "Overall, waar ik als enige buitenlandse opduik, geven wij de mensen pamfletten of zelfs ingesproken kassettes. De inhoud is steeds dezelfde: "Van Turkije verwachten wij niets meer. De enigste vertegenwoordigers van de turkse staat zijn de pantserwagens in de straat en de doodseskaders. Turkije heeft ons uitgeleverd aan de SEK. Maar wij verwachtten van europa dat het ons ondersteunt. Zeg tegen allen in Europa, dat de koerden bestaan en dat ze hun rechten willen. Wij zullen strijden, maar wij hebben ondersteuning nodig."

Nm. (naar berichten van Milena Ergin, Medico international)

Overgenomen uit AK 317 2/4/90

LINKS IN OOSTDUITSLAND

POGING TOT EEN SITUATIE BESCHRIJVING

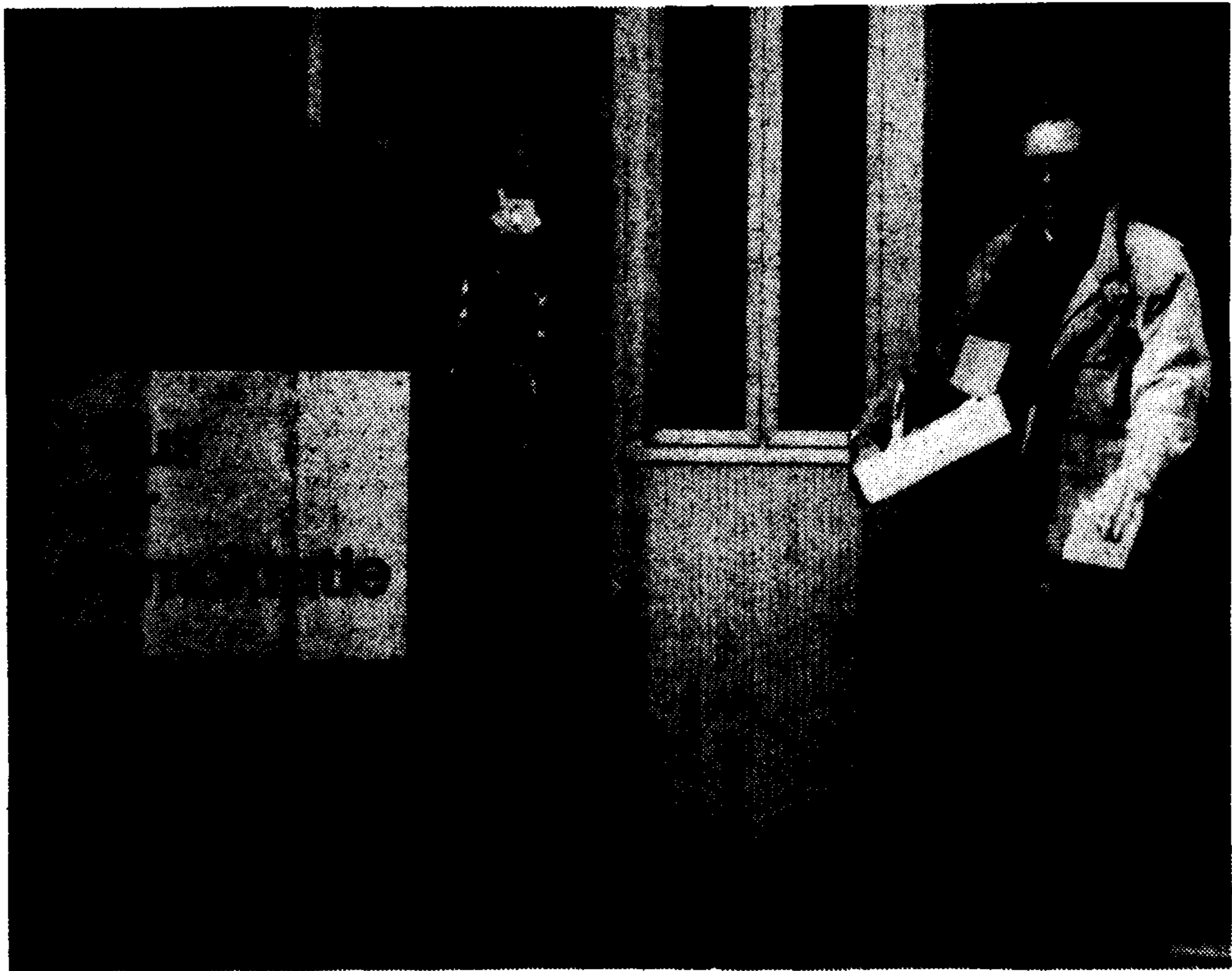
Al enige tijd proberen we met de Zwarte de ontwikkelingen in oost-europa te volgen. In het onderstaande artikel uit AK 317 wordt de situatie van de linkse partijen in Oostduitsland geanalyseerd, na de verkiezingen en wordt geprobeerd een blik in de toekomst te werpen.

Links in de DDR heeft een catastrofale nederlaag geleden; dat laat zich niet wegredeneren met verrassend goede resultaat van de PDS (PDS is de 'opvolger' van de oostduitse kommunistiese partij, de SED). Nog maar enkele maanden geleden leek artikel 1 onomstotelijk te zijn: "De DDR is een socialistiese staat van arbeiders en boeren(...) onder leiding van de arbeidersklasse(..)". En nu hebben niet in de laatste plaats juist deze klassen hun staat aan de BRD overgeleverd, via de vrije DM-verkiezingen. Links blijkt voornamelijk te bestaan uit de intelektuelen. Zij zullen de discussie moeten beginnen waarom juist in de arbeidersklasse zo'n groot rechts potentieel is gegroeid.

De kansen op een beter socialisme zijn in de DDR op de lange baan geschoven. De konsekwenties van de nieuwe situatie worden heel verschillend ingeschat, veel zal opnieuw uitgedacht moeten worden, nieuw ontworpen worden; overeenstemming bestaat er tot nu toe alleen over de wens te komen tot een sterke linkse samenwerking.

De schok van de verkiezingsnacht zit nog in de benen, totaal in de war bekijkt men het vooruitzicht van een CDU-regering, artikel 23, en vreest het ergste. Het gaat niet alleen om het wegvallen van de DDR met alle sociale gevolgen van dien, maar ook om de mogelijke gevolgen van de duitse hereniging. Want wie weet, wat de zo eenvoudig over te halen kiezers nog meer zullen doen of laten. De geschiedenis heeft geleerd, dat de massa's in krisissituaties er nog veel irrationelere wereldbeelden op na gaan houden.

De stemming is bedrukt. Vaak komt bovenop de maatschappelijke aardverschuiving, en het in elkaar storten van hooggespannen verwachtingen, nog de plotselinge uitzichtsloosheid van het beroeps-perspektief, en het in elkaar storten van persoonlijke levensconcepten. Dat is niet alleen het probleem van dreigende werkloosheid, de nieuwe staat zal zich b.v. niet inlaten met linkse kunstenaars of wetenschappers. Waar het tot nu toe min of meer mogelijk was te knokken voor een betere samenleving, moet nu plotseling zelfverdediging aangeleerd worden. Niemand kan zich goed voorstellen wat het betekent te leven in het kapitalisme

en je daar te verzetten. Het omzetten van het verantwoordelijk mede vorm geven aan -wat ondanks Honecker en Mielke de mentaliteit in de DDR was- naar het voeren van een radikale oppositie kost veel tijd, en tijd is nu juist waar het aan ontbreekt.

Het tempo waarin de DDR afgeschaft wordt, laat geen tijd voor een adem-pauze. Links in de beide duitse staten moet zich met elkaar in verbinding stellen, moet leren samen te werken. Dat dit niet van doen heeft met een 'natuurlijk duitse-duitse naar-elkaar-groeien' of 'hereniging van onderen', is duidelijk voor iedereen die weet dat hier twee verschillende werelden op elkaar botsen. Een hele rij van misverstanden en energie-verspillende onzinnige conflicten zijn te voorzien: Maar het is nog onzinniger als we allemaal individueel tegen de imperialistiese duitse staat gaan vechten.

Het grote probleem ligt m.i. bij diegenen uit het westen, die meestal weinig van de DDR weten, wat ze er echter niet van weerhoudt, alles beter te weten. De eigen perspektiefloosheid heeft tot een soort politiek toerisme geleid, dat van ideologische ontwikkelingshulp van elke schakering, tot aan het zoeken naar een massa-basis in het duitse buitenland gaat. Of ze maken verwijtende TV-diagnosen: ontbrekende radikaliteit, of nog onwetender: de DDR heeft niets progressiefs voortgebracht, is totaal mislukt en geen traan waard. Het is erg noodzakelijk dat links uit de BRD en de DDR hun ervaringen uitwisselen en vruchtbaar maken, maar het valt te vrezen, dat er voornamelijk langs elkaar heengepraat zal

worden.

Links in de DDR staat aan het begin van haar ervaringen met de nieuwe oude samenleving, en was tot nu toe gewend aan het in de praktijk uitvoeren van politieke initiatieven. Nog steeds heeft ze, zeker in Berlijn en andere steden, en in vergelijking met de BRD, een enigszins solide basis en daarmee ook concrete speelruimte voor handelen. Bijvoorbeeld wanneer het gaat om verzet tegen het afbreken van sociale rechten. Niet alleen de PDS, maar ook kleinere groeperingen maken daarom verworven rechten tot min of meer alledaags onderdeel van politieke acties en regionale bijeenkomsten. De strijd gaat om kinderopvang, huren, behoud van jongerencentra, bescherming tegen westerse eigenaars, behoud van vrouwenhuizen, communicatiecentra etc. Aangezien alles in beweging is, mag links niet inhouden, of terug naar de schrijftafel gaan. Voor de kleinere groeperingen is het helemaal van levensbelang, nu weer in versterkte mate inhoudelijk aan de slag te gaan en in termen van langdurige politieke processen te denken. In de waanzin van de verkiezingscampanje is dat teveel verwaarloosd.

Bij de inschatting van links in de DDR moet in de gaten worden gehouden dat ze met haar teksten en programmatische verklaringen niet volledig gedefinieerd is. Ze moet ook naar haar praktijk worden beoordeeld, ten eerste omdat ze die heeft en ten tweede omdat veel van recente teksten en verklaringen uitdrukking zijn van nog lang niet uitgekristalliseerde discussies tijdens de overgangsfase, en dus nog niet onomsto-

IN DE OVERGANG

telijk vastliggen. Sowieso behoeven sommigen in DDR-duits gestelde verklaringen vertaling, willen ze hier in het westen niet volledig verkeerd geïnterpreteerd worden. Als het de kamerad(inn)en in de DDR lukt, enigszins bij elkaar te blijven, en wel in en met de PDS alsook in de parlementaire en buitenparlementaire oppositie, en als het ze ook nog lukt een geschikte omgangsvorm en vormen van samenwerking met niet-socialistische burgerbewegingen te vinden, dan zou de hoop van westerse Gysi-fans op nieuwe impulsen vanuit de DDR, zowaar opgaan (Gysi is de leider van de PDS). Wat in ieder geval nu al impulsen zou kunnen geven ligt gedeeltelijk op 'atmosferies' gebied, bijv. in de grote bereidheid tot dialoog en de geringe aanrakingsangst voor andersdenkenden die de PDS nu laat zien, en gedeeltelijk in een verreweg ongekompliceerde omgang met politieke akties.

In het volgende gedeelte wil ik, zonder aanspraak te maken op volledigheid, op enige organisaties wat dieper ingaan.

DE PDS

De PDS als sterkste linkse kracht heeft met 17% weliswaar een relatief goed resultaat behaald, maar is ver verwijderd van de mogelijkheid grondwetswijzigingen tegen te houden, waar een 2/3 meerderheid voor nodig is. Het aantal kiezers komt ongeveer overeen met het aantal inwoners van Hamburg, maar het zijn zeker niet allemaal socialisten, aangezien de verkiezingsstrijd voor alles op de sociale zekerheid was gericht en het marxisme, als teken van vernieuwing, niet meer al te duidelijk vermeld werd. De partij heeft in haar samenstelling nog steeds de spanwijdte van sociaal-demokraten tot kommunisten. Het vernieuwingsproces is in Berlijn het verst doorgeschreden. Daar hebben aktieve mensen zich massaal georganiseerd in de 'Aktiebond van jongeren voor Gysi', waaronder veel nieuwe mensen. Men hoort weliswaar steeds berichten uit de provincie, waar er eigenlijk niets veranderd zou zijn en nog steeds de zelfde koppige tiepes in hun zetel zitten. Niet in de laatste plaats daardoor bestaat er zoveel weerstand tegen de partij. Gezien de vastgelegde krachtsverhoudingen kan geen enkele linkse organisatie om de PDS heen, en daarmee is haar ontwikkeling van fundamenteel belang voor links in de DDR.

Tot nu toe toont de PDS zich uitgesproken open ten opzichte van andere groepen en projecten en biedt samenwerking aan. Aangezien vele initiatieven op dit moment zouden mislukken als de PDS haar naam er openlijk aan zou verbinden, verloopt de samenwerking nu meestal officieus. De PDS moet eerst volledig haar geschiedenis verwerken,

maar ze heeft geen reden om vanwege de noodzakelijke zelfkritiek de positieve kanten van de SED-regering te vergeten.

De suggestie van de westerse media, dat de PDS samen met de CDU tegen de controle van parlementsleden op mogelijke Stasi-betrokkenheid zou zijn, is een insinuatie. Ze eisen slechts rechtszekerheid en privacy-bescherming, aangezien de Stasi zich ook ongetwijfeld voor bed Geheimen e.d. heeft geïnteresseerd. Zonder regeringsverantwoordelijkheid heeft de PDS nu de kans, zich konsekwent links op te stellen. De onafwendbare overgave van de DDR, waartoe ze zich gedwongen zag, wordt door de stadhouders van Bonn voortgezet. Nu is de PDS niet langer verantwoordelijk voor een ordelijk verloop, hoeft niet meer te doen wat ze eigenlijk niet wil, en kan eindelijk luide en scherpe kritiek leveren. Dat zal Gysi nog wel goed afgaan, maar de massa van de partijleden zal het er moeilijk mee hebben. Men heeft immers altijd ergens vóór gestreden: voor socialisme, voor verbeteringen, voor de DDR, voor de bevolking. Tegen de uitbuiting? Dat is toch iets uit het verleden? De strijd 'tegen iets' is niet voorzien in de DDR-mentaliteit, daar moet men eerst aan wennen. En wanneer men niet wil volstaan met enige korrekties, moet men ook nog leren, vraagtekens te plaatsen bij wetgeving en orde-vraagstukken. Iedereen weet dat de verkiezingen niet vrij waren en toch durft links het niet aan, de legitimiteit van het parlement te betwifelen. Dat is des te absurder, als met de marionetten regering van Bonn opnieuw de legitimiteit van een eigen parlement voor de DDR ter diskussie wordt gesteld. Ook de formulering van een eis tot soevereiniteit van de beide Duitse staten is strikt genomen verkeerd, omdat hiermee ook de soevereiniteit van de imperialistische BRD wordt geeist, terwijl die juist klaar zit om de DDR te verslinden.

GROENE ZWIJNERIJEN

In de afgelopen weken hebben Grünen uit oost en west in gelijke mate getoond dat ze het instrumentarium van de burgerlijke machtspolitiek perfekt beheersen. Als kommunisten eruit worden gesmeten en vrouwen onder de tafel worden gewerkt, dan mag de partijbasis nog zo vrijblijvend achteraf protesteren, het radikaal-ekologische, vrouwvijandige imago wordt ermee bewaarheid. De lijstverbinding tussen de Oostduitse Grünen en het onafhankelijke vrouwen verbond (UFV) heeft 8 zetels behaald, maar geen één ervan wordt door een vrouw bezet. De formele grond daarvoor ligt in het kiessysteem, dat de mandaten naar distrikt verdeelt. Aangezien in elk distrikt de UFV steeds de tweede plaats op de lijst innam, zijn ze er door poli-

tieke onervarenheid ingeluist. Het is sowieso de vraag of de overeengekomen zetelverdeling (1/3 voor vrouwen) wel overeenstemt met de werkelijke invloed van vrouwen, die bijv. tijdens de ronde tafelgesprekken een belangrijke rol hebben gespeeld (de 'ronde tafel' gesprekken werden gevoerd tussen de toenmalige SED-regering en de oppositie over de toekomst van de DDR). De Groene afgevaardigden (zes mannen, twee vrouwen) gedragen zich al helemaal in de stijl van de oude partijen, beroepen zich op de kieswet en zien zichzelf als enige vertegenwoordigers van de oppositie met een toekomstvisie.

Wat de bemoeienis van de westduitse Grünen heeft bijgedragen aan het failliet van de links-alternatieve coalitie-onderhandelingen (UFV, Vereinigte Linke, Grüne Partei), kan iedereen voor zichzelf uitmaken aan de hand van de volgende alinea's uit een intern stuk: "Anderzijds zal een slechte beurt van de ekologies-demokratiese krachten in de DDR ons bestaan direkt bedreigen(...) Onder deze voorwaarden zal voor ons geen berg te hoog zijn, om aan het succes van de ekologies-demokratiese krachten bij te dragen. Het gaat om ons eigen bestaan en om een levensvatbaar perspektief in het toekomstige Duitsland. Zoals in het eerste gedeelte duidelijk wordt gemaakt, bestaat het gevaar, dat er naast 'Bündniss '90' een tweede, links-socialistische organisatie ontstaat, dat door het gedeeltelijke marxistische profiel van de deelnemende organisaties, in de DDR met hoon en schande ten onder zal gaan. Dat zou op zich niet zo erg zijn, als het er niet sterk op leek, dat de Grüne Partei er bij is betrokken. Dat zou ons in grote problemen brengen, aangezien het zich nauwelijks laat rechtvaardigen als de Grünen een socialisties-marxisties verbond ondersteunen in de door de SED verwoeste DDR. De hieruit volgende politieke rüinerung van de Grüne Partei in de DDR kunnen wij alleen te boven komen, als we ons overduidelijk van deze lijstverbinding, en daarmee ook van de Grüne Partei distancierend en uitsluitend Bündniss '90 ondersteunen. Het existentiële probleem van onze partij wordt nog verscherpt doordat we ondubbelzinnige aanwijzingen hebben, dat de Grün-alternative Liste, de Alternative Liste en bepaalde mensen uit het bondsbestuur bij de totstandkoming van deze politieke ruine in de DDR betrokken zijn (...) De ondersteuning van deze zichzelf qua ideologie marginaliserende randgroepen zal ons als gevolg van hun katastrofale verkiezingsresultaten en hun in een kwade reuk staande politieke ideeën, zelf marginaliseren. Daaroverheen zal de slechte naam van deze lijstverbinding ook een negatieve invloed hebben op Bündniss '90, omdat alle organisa-

ties als oppositiegroepen van het le uur worden geïdentificeerd, en omdat een ondersteuning door ons als een bacil gaat werken: als de Grünen links-socialistische ideologieën ondersteunen, dan zal alles wat zij steunen, daar niet zoveel van verschillen.

In het licht van dergelijke, mogelijk-kerwijze dramatische toespitsing in de kwestie wie we ondersteunen, waarvan het antwoord onze eigen toekomst behoorlijk kan beïnvloeden, is het te hopen, dat de Grüne Partei van de DDR zich tegen de tweede lijstverbinding uitspreekt". (Dietrich Wetzels, Jürgen Schnappertz: bericht aan de bondsdagfractie van de Grünen, eisen aan het in Westberlijn opgerichte ondersteuningsburo voor DDR-groepen, Bonn 12.2.90). De eerlijkheid gebiedt te zeggen dat een minderheid van de Grünen (en zeker van de Alternative Liste) zich kooperatief opstelt en ook de Vereinigte Linke financieel ondersteunt. Het groene antwoord op de Duitse kwestie is, zoals bekend, omstreden. In de groen-lila verkiezingskrant wordt o.a. van de 'tegen-natuurlijkheid' van de Duitse deling gesproken. De coalitie is voor een 'gelijkwaardig proces van groei en wording van de Duitse eenheid in het kader van het Europese eenwordingsproces'. Ondanks de genoemde zwijnerijen wijzen we er nogmaals nadrukkelijk op, dat er regionaal en op deeltherreinen samenwerking plaatsvindt tussen Grünen, vrouwen en diverse linksen, die bijzonder waardevol is, aangezien organisatiestructuren en persoonlijke bindingen in een zo chaotische tijd niet vastliggen.

VEREINIGTE LINKE

0.18 %, één zetel: in het buitenland zullen velen zeggen, dat de VL betekenisloos en mislukt zijn. Het is duidelijk dat Thomas Klein als enige afgevaardigde niet te benijden is, maar de aktie-coalitie heeft veel meer te bieden als een schijnbaar eenzame parlementariër. De vraag naar het bestaansrecht kwam natuurlijk ter sprake na het frustrerende verkiezingsresultaat, maar is eigenlijk onzinnig, aangezien van de 20.000 kiezers er zo'n 4000 aktief in de VL zijn. Dat is een nogal bont gezelschap van autonomen tot linkse christenen, van marxisten tot realo-grünen tot tendentieel sociaal-demokratiese ekonomen. Er zitten een aantal curieuze sukkels bij, ook zie je soms een zucht naar profilering, maar het zijn meestal kiene mensen, die noch hun radikaal-linkse utopiën, noch de DDR willen opgeven. De politieke handelingsmogelijkheden zijn persoons gebonden en op sommige punten erg hoog. Dat ze niet meer zetels heeft behaald, is waarschijnlijk in wezen veroorzaakt doordat een aanzienlijk deel van haar symphatisanten na de stabilisatie van de PDS toch op de sterkste linkse partij hebben gestemd. Ook zonder een fixatie op procenten, meenden velen dat het toch beter is op grote par-

tijen te stemmen. Voor westduitsers die de oostduitse TV niet kunnen ontvangen vermelden we dat VL vertegenwoordigd was bij de ronde-tafel gesprekken en tot nu toe redelijk goed in de publiciteit komt. Aangezien ze voor de burgerlijke media niet interessant zijn, wordt de betekenis van VL in de BRD waarschijnlijk onderschat. Omgekeerd betekent het voor VL dat ze in de burgerlijke staat veel minder publiciteit zal krijgen en haar speelruimte voor akties niet alleen door de te verwachte repressie zal worden ingeperkt. Voor kleine linkse organisaties worden het harde tijden. Verboden zijn niet uit te sluiten, zeker als de VL bij gelegenheid als 'links-radikaal' in een kwaad daglicht wordt gezet en de haat tegen alles wat links of socialisties is, zeker niet kleiner wordt als de CDU-kiezers erachter komen, dat hun verwachtingen niet uit komen. VL zal met de PDS samenwerken, ze heeft b.v. al een paar PDS-leden, maar ze kan en wil zich niet zomaar bij de PDS aansluiten. Enerzijds omdat b.v. linksen, die erg bittere herinneringen aan de SED hebben, problemen hebben met de PDS, zolang er nog wat SED in te vinden is, anderzijds omdat er goede gronden zijn, de PDS van links te kritiseren. VL ziet zichzelf als een initiatief, dat linkse krachten wil bundelen. Ze claimt daarin geen exclusiviteit, dat zou bij haar omvang ook lachwekkend zijn, het gaat haar om de verbanden. Aangezien ze perspectieven op handelen belangrijker vindt dan een 'geïsoleerd gelijk hebben', is het mogelijk dat ze op langere termijn opgaat in een ander platform. Ze staat open voor veranderingen, niet voor het prijsgeven van konkwente linkse standpunten. Maar de komende tijd zullen ze eerst bezig zijn met het opbouwen van hun eigen organisatie. Na de 'noodsituatie' van de verkiezingsstrijd staat ze nu voor twee belangrijke kwesties. Eerst moet ze dringend structureel gereorganiseerd worden, daar er in de chaos van de afgelopen weken informele structuren zijn ontstaan, die op de lange termijn te weinig draagkracht hebben. Dat schrijf ik niet om het velletje vol te krijgen, maar omdat dit fenomeen exemplarisch is en daarmee heel links aangaat. Ten tweede moet in de VL de inhoudelijke arbeid versterkt worden. Het 'voorlopige programma' is geen voldoende basis voor aanstaande akties. In Dresden is het eerste 'linkse info-buro' in wording. Dit initiatief is niet partijgebonden, en wil een links communicatienetwerk opbouwen. Overal, waar links voldoende aanwezig is, zouden zulke bureaus opgericht moeten worden, en op dit moment ziet het er naar uit, dat dit door veel linksen ondersteund wordt. Ook is er een tijdschrift gepland. Wat daarvan wordt, is nu nog niet te overzien. Er worden in de DDR dus pogingen gedaan om de samenwerking tussen links te verzekeren, om zich beter te kunnen verweren. Want dat wordt bittere noodzaak.

Van buiten is de tragiek van de ineensstorting van de DDR-maatschappij nauwelijks te meten. Het kleine grauwe land was niet in overeenstemming met de felgekleurde SED-propaganda, maar de toekomst is zwart. De oplage van de Springer-pers stijgt, plaats in de crèche is er alleen nog als je kan bewijzen dat je een baan hebt.... De DDR-vlag is een symbool van verzet geworden, en op de 41e geboortedag van de DDR proosten gebeurt alleen in verstopte achterkamertjes van kroegen.....

Zie voor de Vereinigte Linke ook Zwarte 140

RACISME EN N.F. IN FRANKRIJK

RACISME & NATIONAAL FRONT IN
FRANKRIJK

In het weekend van 31 maart/
1 april jl. hield het Front Natio-
nal z'n 8 congres in Nice.

De hoofdthema's waren ecologie en
de sociale situatie; het doel was
om met deze thema's kiezers te win-
nen op het platte land en in de
voorsteden, zoals bijv. de rooie
buitenwijken van Parijs.

Duidelijk is dus dat het FN op
meer macht uit is (logies want
daarvoor is het een partij).

De eerste gelegenheid zal zich voor-
doen bij de parlementsverkiezingen.
Daarna staan de presidentschaps-
verkiezingen in 1995 aan..... Een
fascisties Frankrijk in Europa '92!

De regering Mitterand wil nu pro-
beren verdere groei van het FN te
voorkomen. Hiervoor wil hij enkele
wetswijzigingen doorvoeren. Zo o.a.
de wet van juli '72, die rassistiese
uitlatingen toestaat onder het mom
van vrije meningsuiting. Dankzij
deze destijds unaniem aangenomen
wet kan tegenwoordig de fascis-
tiese rotzooi via de media worden
uitgestraald.

Dus: het was de regering en de me-
dia die aan extreem-rechts de kans
gaven om hun shit uit te dragen.

En nu is diezelfde regering en
zijn diezelfde media zó bezorgd
over het groeiend rassistiese ge-
weld in heel Frankrijk. Nog on-
langs, begin maart, werden er 3
Noordafrikanen vermoord!

De hypokriete bezorgdheid, die in
talrijke bewoordingen nu uitgespro-
ken wordt, moet de medeverantwoorde-
lijkheid juist van de regering ver-
sluieren:

alsof de regering niet verantwoor-
delijk is voor de crisis en de ar-
moede;

alsof die niet de laatste 9 jaar
het nationalisme heeft lopen op-
fokken;

alsof die niet het leger naar Nieuw-
Caledonië heeft gestuurd om daar de
Kanakanen te vermoorden-- een kolo-
niale smeerlapperij tegen een on-
afhankelijkheidsbeweging;

alsof die niet de "illegale" im-
migranten in speciale kampen op-
sluit in afwachting van deporta-
tie naar het land van herkomst.

Het was de Franse justitie, die de
smeris-moordenaars van Malik Ous-
sekine (jonge noord-afrikaanse stu-
dent, gedood bij 'n demo in '86)
vrijuit laat gaan. En het is de
Franse flic, die skinheads laat
gaan en anti-fascisten zal slaan.

In dit politiek klimaat kon het FN
tot nu toe groeien, zonder dat poli-
tieke partijen ook maar iets onder-
namen, laat staan verhinderden, dat
de fascistien een voedingsbodem kren-
gen.

Onlangs verscheen een rapport van
de mensenrechtscommissie. Hierin
staat dat héél Frankrijk beheerst
wordt door een "soft"(?) anti-ara-
bies rassistiese; in alle lagen van
de bevolking, op alle plaatsen,
ook waar überhaupt geen buitenlan-
ders wonen.

In het rapport wordt ook gewaar-
schuwd voor een herleving van het
anti-semitisme.

Cijfers uit de opinie-peiling van
deze commissie:

- * 76% vindt dat er teveel Noord-
Afrikanen in het land zijn;
- * 46% vindt dat er teveel zwarten,
- * 40% vindt dat er teveel aziaten,
- * 24% vindt dat er teveel joden en
- * 47% vindt dat wanneer een buiten-
lander z'n werk verliest, hij uit-
gewezen moet worden.
- * 51% is van mening dat Le Pen vrij
z'n rassistiese praatjes moet kun-
nen verkondigen.....

Dit is zo'n beetje de kontekst,
waarin het FN z'n 8-ste kongres
kon houden; met 1605 afgevaar-
digden; met als speciale gast
de vroegere Waffen-SSer Schönhuber!

Op dit moment beschikt het FN over:
-1 afgevaardigde in de Assemble Nati-
onal; gekozen in Dreux met 61% van
de stemmen aldaar.

- 10 zetels (samen met de Duitse Re-
publikaner) in het euro-parlement.
- 30 burgemeesters in het land.
- 4 afgevaardigden in de departementen.
- 110 afgevaardigden bij de provincies.
- 1099 zetels bij de gemeenten.

En het FN wil verder.... Met het
thema 'Milieu' - een politiek is-
sue van de eerste orde - gaat het
de agrariese gebieden bewerken...
Met "schuldigen" voor de crisis wil
het de aanval op de proletariese
voorsteden van Parijs openen....

Le Pen verwacht bij de parlements-
verkiezingen in '93 30% van de stem-
men te veroveren. En dan wil hij in
'95 een gooi naar het president-
schap doen.

RACISME !

SORTONS DE NOTRE RESERVE !

In de open brief aan de P.G.G.M. in zwarte 150 staat 'De gemeenten bezuinigen steeds meer op welzijnswerk om prestigieuze objecten te betalen.' Dat de stadsvernieling verwerpelijk is, daar ben ik het volledig mee eens en wens de bewonersters van het WNC veel succes in hun strijd. Het lijkt mij echter onjuist om te suggereren dat vermindering van het welzijnswerk noodzakelijk-kerwijs slecht is. Welzijnswerk is ook een onderdrukkend onderdeel van de overheid, net als bijvoorbeeld de politie, en is rond de eeuwwisseling opgezet met het doel de arbeidersbeweging te ontkrachten. Hans Achterhuis heeft dit aangetoond.

Het welzijnswerk wordt van boven ongelegd en geeft alleen hulp in de vorm van een machtsrelatie, nl. die van deskundige vs. hulpvrager. Professionele hulpverleners produceren hulp die de 'consument' kan aanschaffen. Hiermee wordt het beeld in stand gehouden en versterkt dat menselijke problemen alleen door professionals kunnen worden opgelost en niet door de mensen en hun sociale omgeving zelf. Dit beeld zorgt voor afhankelijkheid van de overheid: men kan niet meer zonder deze welzijnswerkers.

Daarnaast is er sprake van individualisering van problemen. Maatschappelijk veroorzaakte problemen worden bij individuen aangepakt waardoor de politisering ervan achterwege blijft. Welzijnswerkers kunnen zo bijvoorbeeld mensen leren met een armoedig uitkerinkje rond te komen, waardoor de onrechtvaardigheid van de verdeling van de welvaart niet ter sprake hoeft te komen.

Deze korte kanttekening lijkt mij belangrijk omdat de strijd tegen èèn aspect van onze sociaal democratie weinig zin heeft als we ondertussen pleiten voor andere, meer subtiele (en daardoor moeilijker te bestrijden) aspecten van dezelfde machtsstructuren.

groeten, Eric

Processen VAK

Donderdag 10 mei worden er processen gevoerd tegen mensen van het Vredes Aktie Kamp wegens antimilitaristische akties.

Start processen 9.30 uur

Paleis v. Justitie
Spinhuiswal 2
Den Bosch

Politiek Kafee de Bunker zal de hele dag geopend zijn

DE ZWARTE 26

Briefje van Eric

Poortgebouw zoekt bewonersters

HET POORTGEBOUW in Rotterdam is een pand in eigen beheer. Vier jaar na de kraak is het in '84 gelegaliseerd. Opvallend bij dit soort panden in zelfbeheer is de zelfwerkzaamheid. Wanneer er bijv. iets kapot is, moet je als bewoner* zelf het initiatief kunnen nemen het te repareren.

Het pand biedt naast woonruimten ook voldoende ruimte om andere activiteiten te ondernemen, zoals: doka, zeefdruk, kroeg (in aanbouw) grote feest/manifestatie-zaal. Momenteel wonen we met z'n 18-en (8 vrouwen en 10 mannen).

We zoeken:

- linksradicale, niet-parlementaire mensen;
- mensen, die op een andere manier willen leven in groepsverband, en die daar inhoudelijk bezig mee willen zijn in het pand;
- mensen, die de handen uit de mouwen willen steken, want er moet altijd veel gebeuren;
- mensen, die woonkosten willen betalen (max. \pm van je inkomen).

Heb je interesse, neem dan contact op met ons: HET POORTGEBOUW

Stieltjesstraat 27/38
3071 JX Rotterdam
010 - 4231385

In de nacht van 15 op 16 april hebben wij, sympathisanten van de bewoners van Minrebroederstraat 15/17 in Utrecht, twee mede-eigenaren van de panden (bestuursleden van de Lisman-van Raay Stichting) aangepakt. We hebben hun woonhuizen - aan de Homeruslaan te Zeist en Huize Vreedenhoff te Loenen aan de Vecht - besmeurd, en het advocatenkantoor Van Benthem en Keulen op het Herculesplein te Utrecht.

We hebben ze weten te vinden. En we zullen ze altijd weten te vinden om ze aan te pakken daar waar ze er zelf het meest last van hebben.

We willen hiermee duidelijk maken, dat ze niet met de stad kunnen doen wat ze willen. Spekulant als de fam. Lisman zouden de stad het liefst ombouwen tot kantoren en luxe appartementen waar ze tenminste veel geld mee kunnen verdienen. Dit gaat ten koste van 30.000 minder draagkrachtige woningzoekenden. Wij zullen dit nooit zomaar laten gebeuren.

De panden in de Minrebroederstraat staan volgens de Gemeente Utrecht al sinds 1986 leeg.

Nu woont er weer een grote woongroep en zijn er enkele werkplaatsen ingericht.

De Lisman-van Raay Stichting is inmiddels tegen de bewoners een korte termijn procedure gestart om hen eruit te krijgen. Ze willen daar dan luxe appartementen en parkeerplaatsen realiseren. Dit gebeurt niet !!!

We zullen alles doen om dit te voorkomen. De stad is van ons allemaal om in te wonen.

STOP GHETTOVORMING!!!

de LISTIGE KWASTEN

Utrecht tegen cityvorming

persbericht: N O H O T E L

In de nacht van woensdag 4 op don-
derdag 5 april is er door middel
van sabotage aan een graafmachine
aktie gevoerd tegen de bouw van 't
NOVOTEL in Den Haag.

Sabotage was voor ons een doel om
de bouw van dit toekomstige yuppie-
oord zoveel mogelijk te vertragen.
(Een vijf-sterren-hotel is naar on-
ze mening ietwat overbodig, daar
het nabijgelegen Pullman hotel, ook
zo'n gedrocht, nooit meer dan half
vol is); hiertoe hebben wij bij een
graafmachine twee ruiten ingemept
en verfbommen op het dashboard en
op de stuurinstallatie gegooid. Ook
hebben we een verfbom tegen het
bouwbord gegooid.

Door het sturen van persverklaringen
hebben we duidelijk willen maken,
dat we walgen van het gemeentelijk
beleid wat betreft de z.n."stadsver-
nieuwing"; projektontwikkelaars
krijgen Carte Blanche als het gaat
om de bouw van luxueuze winkelcen-
tra, hotels etc.

"Den Haag Bruist" is de nieuwe slo-
gan en dat moet de hele wereld we-
ten. Door het aantrekken van kapi-
taalkrachtige investeerders en toe-
risten hoopt Den Haag, evenals an-
dere grote en middelgrote steden,
het gat in de begroting te dichten,
ten koste van het stadsbeeld, ten
koste van betaalbare woonruimte,
ten koste van leefbaarheid en ten
koste van kraakpanden.

Mensen zonder poen worden 't cen-
trum uit en de ghetto's eromheen
in-gepleurd.

Wij zullen blijven knokken tegen
het oprukken van die yuppie-troep
in de stad !!!

We groeten alle bedreigde panden,
alle Autonome Trimklupjes en de
Winterschilder*s.

NOHOTEL

Nohotel

militarisme

Woensdag 9 mei is er een informatie/
diskussieavond in Politiek Kafee

De Bunker
Papenhulst 26
Den Bosch

Informatieavond over ANTIMILITARISME
begint om 20.00 uur.

De Amerikaanse propagandafilm "SALT-
syndrome" die door "Hier en Nu" ge-
analyseerd wordt, werd in 1980 ge-
zien door miljoenen Amerikanen. De
film was gemaakt door een groep kon-
servatieve Republikeinen die zich
"Peace through strength"(vrede door
kracht) noemde en moest bijdragen
dat Reagan de verkiezingen van 4
november 1980 zou winnen. De bood-
schap was simpel:"de Democraten on-
der president Carter hebben de de-
fensie laten verslonzen waardoor de
Russen een militair overwicht heb-
ben gekregen en een grote bedrei-
ging voor het "Vrije Westen" vormen!"

Na deze film geeft AMOK-Nijmegen
een inleiding waarbij wordt ingegaan
op de aktuele situatie van het mili-
tarisme. Centraal tijdens deze
avond staat het thema:

"HET NIEUWE VIJANDDENKEN"

Na de pauze volgt een discussie.

Den Bosch: Info-avond anti-

Tam Tam

Op 12 mei zal van 14.00 tot 17.00
uur in Utrecht het volgende lande-
lijk overleg gehouden worden. Even-
als de vorige keer in het pand van
de LSVB, Biltstraat 401.

Bereikbaar vanaf het Centraal Station
met lijn 4 of 11. De bus stopt bijna
voor de deur van het LSVB-pand
(een groot wit gebouw). Lopen kan
ook; duurt ± 20 minuten.

Het overleg is met name bedoeld voor
diskussie over de opzet van de twee
dagen van de TAMTAM-manifestatie;
de opzet van de konferentiewerkgro-
pen en ook praktische zaken.

12 Mei is tevens de laatste dag,
waarop organisaties voorstellen in
kunnen dienen voor een workshop,
rollenspel, stand of een andere
bijdrage aan de manifestatie.

Je kunt je van te voren aanmelden
voor het overleg. Dan krijg je de
agenda en als je dat wilt de derde
TAMTAM-krant.

Ons adres is: TAMTAM
p/a AKKU
Buitendijkpad 2
6525 GD Nijmegen
080 - 51 54 77

* "Er zijn geen juridische belemme-
ringen meer voor sloop en verbouw
van de gekraakte Wolters Noordhof
panden aan de O.Boteringestraat.
Overigens moet het pand nog eerst
ontruimd worden".

X De tijd dringt!
* Vanmorgen uitslag gekregen van
T een procedure, die liep bij de
* Raad van Staten. De MABON heeft
E het voor elkaar gekregen, dat de
* schorsende werking van een bezwaar-
L procedure tegen de sloop van monü-
* menten opgeheven wordt. Dit bete-
E kent, naast het feit dat de rech-
* telijke macht ons niet als belang-
X hebbenden erkent, dat er elke dag
* een dagvaarding op de mat kan lig-
T gen voor het showproces om ons er-
* uit te krijgen.

* "De bewoners hebben in het verle-
L den al vaker aangegeven dat dit
* niet zonder slag of stoot zal
E gaan".

X Let dus op verdere berichten....

* "Binnen enkele weken zal de proce-
T dure afgerond zijn".

T Eerst komt voor ons nog de jaar-
* lijkse kermisattractie. Van 11-27
E mei. Een klein voorproefje hebben
* we afgelopen weekend meegemaakt,
L toen een aantal lieden hun anti-
* pathie tegen "het rot front"
E uitten door ons aan te vallen.
* Eén van ons kreeg hierbij een
X baksteen tegen het hoofd....

Groningen

DE ZWARTE 27

AANZET

CUBA-SPECIAL

Met o.a.:
 • Cuba's internationalisme en ontwikkeling
 • Cuba's interracia, revolutie en ontwikkeling
 • Anarchisme, revolutie en ontwikkeling
 • Vrouwen, tijd binnen een richo saluor
 • Fidel Castro's rede van 7 november 89
 • Cultuur, onderwijs, gezondheidszorg
 • Vervolg van de veranderingen Doatblor voor Cuba

De Aanzet verschijnt themagewijs elk kwartaal. Dit extra dikke nummer 5,75 (normaal 3 piek). Abonnement kost je 26 piek. Storten op giro 3890001 t.n.v. AANZET, Groningen. Nog verkrijgbaar: * nr. 19 Balen en Balen * nr. 20 (Anti)Racisme * nr. 22 2 jaar Intiadan

DINSDAG 8 MEI 1990 PARADISO
 PRESENTATIE BROCHURE
 "VLUCHTELINGEN VERVOLGD"
 15.00 uur
 Vanuit het Amsterdamse Solidariteits Komitee Vluchtelingen (ASKV) is enige maanden geleden de Werkgroep tegen Politie-inval- len van start gegaan. Deze werk- groep heeft zich beziggehouden met een onderzoek naar invallen in Amsterdam, uitgevoerd door de vreemdelingenpolitie, in huizen waar -legale en illegale- vluchte- lingen wonen.
 Dit onderzoek is vervat in de bro- chure 'Vluchtelingen vervolgd' en zal op dinsdag 8 mei om 15.00 uur in Paradiso gepresenteerd worden. Bij deze presentatie willen wij een forumdiskussie organiseren. Hierbij zullen diverse organisaties, betrok- ken bij vluchtelingen(beleid), ge- vraagd worden hun standpunt ten aanzien van deze voortdurende inval- len te verduidelijken. Op basis van een aantal stellingen zal de diskus- sie gaan over mogelijke stappen ter verandering van dit beleid.

De brochure is vanaf 8 mei te- in de linkse boekhandel of door overmaking van 8.50 (inkl. 2.50 porto) op giro 58598777 t.n.v. Stichting Steunpunt Vluchtelingen de Pijp Amsterdam o.v.v. brochure- politie-inval- len.
 De werkgroep tegen politieinvallen is schriftelijk te bereiken op Eerste Sweelinckstraat 17hs. 1073 CL Amster- dam
 Van 2-11 mei is zij telefonies be- reikbaar bij het LSV 020-6684097

NIJMEGEN
 VRIJDAG 27 APRIL, 20.00 uur, DE
 KLINKER, VAN BROECKHUYSENSTRAAT 46

INFORMATIE AVOND OVER GEZONDHEIDS- ZORG IN BEVRIJD GEBIED IN EL SALVA- DOR

De Belgiese arts, Marc Ingelbrecht, heeft 9 jaar in kliniekjes van de bevrijdingsbeweging FMLN gewerkt. Op deze avond vertelt hij over zijn werk in El Salvador en over het belang van de gezondheidszorg binnen de bevrijdingsstrijd.

NIJMEGEN
 Onderbroek, 2e walstr. 19
 5 mei: SOLID OYSTER

AKTIEDAG tegen SHELL!

amsterdam Filmhuis 'De Lange Adem' presenteert:

PROGRAMMA IVENS-FILMDAGEN 4,5 EN 6 MEI '90

vrijdag 4 mei:

aanvang 20.05 uur: De Brug (1928, 11 min)
 Regen (1929, 12 min)
 Philips Radio (1931, 36 min)
 Nieuwe Gronden (1934, 30 min)
 aanvang 22.00 uur: Heien (1929, 10 min)
 Le Borinage (1933, 34 min)
 Rotterdam Europoort (1966, 20 min)
 totaal 153 min: 2u.33

zaal open vanaf 19.00 uur: tentoonstelling
 video
 dia-presentatie
 radio-interviews
 kollage van affiches

zaterdag 5 mei:

'Bevrijdingsdag - Vrijheidsstrijd/ Buurt en Derde Wereld'
 aanvang 20.00 uur: De 400 miljoen (1938, 53 min)
 Indonesia Calling (1946, 22 min)
 aanvang 22.00 uur: Spaanse Aarde (1937, 52 min)
 A Valpariso (1963, 37 min)
 totaal 164 min: 2u.44

zaal open vanaf 19.00 uur: tentoonstelling
 video
 dia-presentatie
 radio-interviews
 kollage van affiches

zondag 6 mei:

aanvang 20.00 uur: Wigwam (7 min. 1911, Ivens' eerste film)
 Het verhaal van de wind (1988, Ivens' laatste film)

's middags: discussie n.a.v. lezing 'vrijheidsstrijd, derde wereld en de cineast Joris Ivens' door Eric van het Groenewoudt

Entree: f.5,- per blok. Passeptout f.20,-
 Filmhuis 'De Lange Adem', Ruysstraat 295, tram 3, telefoon 938704
 Kontaktpersonen Ivens retrospectief: Pat van Boeckel 922036
 Rene Dide 381387

De Telegraaf

Het dagblad De Telegraaf geeft on- partijdig nieuws, zonder gebonden te zijn aan enige staatkundige partij, ker- kelijke richting of belangengemeen- schap, uitsluitend in dienst van 's lands belang.

Artikel 3 der Statuten

Pompterreur

Vele tientallen Shell-benzi- nepomphouders in het land krijgen zaterdag te maken met blokkades en zogenaamde lu- dieke acties, georganiseerd door gezamenlijk opererende anti- apartheidsgroeperingen.

Het ziet er naar uit dat de pomphouders grote financiële schade gaan ondervinden van dat geterroriseerd, zowel door gedeerde inkomsten als door opzettelijk aangebrachte vernielingen.

Als men daarbij nog de aan- gekondigde intimidatie van de automobilisten in aanmerking neemt die bij de getroffen pompen willen tanken, dan is duidelijk dat de acties op geen enkele manier door de beugel kunnen.

De ideologische rechtvaardig- ging ervan is gebaseerd op de misvatting dat een boycot van de produkten van een firma die volkomen legaal zaken doet in en met Zuid-Afrika, de afschaf- fing van het apartheidssysteem dichterbij brengt.

Elk weldenkend mens vindt dat systeem menonwaardig en verwerpelijk.

Maar eveneens verwerpelijk is het, geen enkele waarde toe te kennen aan de op uiteindelijke afschaffing van de apartheid gerichte binnenlandse politiek van de Zuidafrikaanse presi- dent De Klerk en de economi- sche vooruitzichten van blanke en gekleurde en zwarte burgers van diens land te willen aantas- ten door kortzichtige acties.

Afgezien daarvan, dient in ons land hard te worden opge- treden tegen lieden die zich bedienen van ongeoorloofde actiemiddelen.